

Zepp-LaRouche: Trump og Putin tilstræber en fredspolitik! Vigtig lektion til hele verden!

Leder, LaRouchePAC, 21. juli – Følgende uddrag er fra lederartiklen i den tyske ugentlige {Neue Solidarität}, skrevet den 21. juli 2018 af Helga Zepp-LaRouche. Artiklen dukkede også op på hjemmesiden for Zepp-LaRouches politiske parti, 'Bürgerrechtsbewegung Solidarität', eller BÜSo:

“Det burde virkelig være åbenbart for enhver tænkende person, at en forbedring i relationerne mellem USA og Rusland – det vil sige mellem to nationer, der besidder over 90% af Verdens atomvåben, som, hvis de blev udløst, ville udrydde menneskeheden – er en god ting. Derfor fortjener præsident Trump og Putin absolut anerkendelse for, med Helsinki-topmødet, at vise, hvordan den nuværende krise mellem de to lande kan overvindes gennem dialog og samarbejde. Imidlertid har det hidtil usete hysteri fra det neoliberale etablissement i USA, mainstream medierne på begge sider af Atlanterhavet, som respons på dette topmøde, gjort det meget klart, at denne magtelite er parat til at acceptere ødelæggelsen af den menneskelige civilisation snarere end at acceptere et samarbejde med Rusland.

“Og dette faktum kræver en hastig revurdering af den strategiske situation, ikke alene, men især, i europæiske nationer som Tyskland, hvor det billede som befolkningen har af Donald Trump, er blevet formet af den negative rapportering om ham i medierne (op til 98% af rapporterne i ARD Television for eksempel), og hvor dæmoniseringen af Putin nu tilhører det lokale etablissements 'gruppetænkning.'

“Faktum er, at omkring halvdelen af de amerikanske vælgere

stemte på Trump som præsident, fordi han under kampagnen lovede, at han ville genopbygge forbindelserne mellem USA og Rusland på et godt grundlag, efter at de var sunket til et absolut historisk lavpunkt under George W. Bush' og især Barack Obamas administrationer. Trump kommenterede på denne situation og sagde, at det primært skyldtes amerikansk dumhed, som forfatteren, der skriver under pseudonymet Publius Tacitus, gav detaljerede argumenter for på den velkendte sikkerhedsanalytiker Pat Langs 'Sic Semper Tyrannis' blog", hvorfra Helga Zepp-LaRouche fortsætter med at opsummere.

En meget interessant effekt af hysteriet fostret af Trumps forsøg på at normalisere forbindelserne med Rusland, bemærker Zepp-LaRouche, er, at den har blotlagt strukturer af den såkaldte "dybe stat". Når Obama-administrationens tidligere CIA-direktør John Brennan anklager Trump for "højforræderi", skriver Zepp-LaRouche, "må man spørge, forræderi mod hvem eller hvad? Mod det amerikanske folk? Mod den amerikanske forfatning? Siden hvornår er det blevet højforræderi, at præsidenten forsøger at beskytte den fysiske overlevelse af sit eget folk gennem diplomati og dialog?", kræver hun at få at vide.

Realiteten er, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, at Trump er en reel trussel mod hele det neoliberale angloamerikanske imperium. Kineserne har hilst topmødet i Helsinki velkommen, og ligeså har den israelske premierminister Netanyahu, og endog den tyske kansler Merkel, såvel som den nye italienske indenrigsminister Salvini. Men om det faktisk vil vise sig muligt at overvinde koldkrigs-mentaliteten, og etablere en ny og bedre verdensorden, afhænger meget af hvordan krigen mellem det amerikanske etablissement og Trump vil udspilles, noterer hun. Og den "hjemlige" kamp i USA har direkte konsekvenser for hele verden.

Hvis Trump lykkes med sin politik, så er "der en chance, på trods af den nuværende spænding med Kina over USA's handelsunderskud, for en helt ny international politik blandt

verdens nationer, baseret på suverænitet, ikke-intervention i indre anliggender, dialog og gensidig fordel. Hvis Trumps modstandere får overtaget, er vi nok ikke langt fra Tredje Verdenskrig. Derfor er det på høje tid for dem der støtter "det progressive venstres" 'liberale' politik, og som siden Trumps valgsejr har været i samme båd som CIA, FBI og MI6, at reflektere over, om mainstream- medierne ikke har "puffet" dem ind i det forkerte hjørne. "

Præsident Trump har inviteret Putin til Det Hvide Hus i efteråret; Diskussioner er allerede undervejs

19. juli (EIRNS) – Pressesekretær i det hvide hus, Sarah Huckabee Sanders, tweetede i eftermiddags, at præsident Trump har inviteret præsident Putin til Det hvide Hus i efteråret. "I Helsinki indvilgede @POTUS de igangværende dialoger på arbejdsniveau mellem personalet i de to sikkerhedsråd. Præsident Trump bad @AmbJohnBolton om at invitere præsident Putin til Washington i efteråret, og disse diskussioner er allerede i gang", med reference til præsidenten for De Forenede Stater og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. I et morgen-tweet havde præsident Trump sagt: "Topmødet med Rusland var en stor succes, undtagen i forhold til befolkningens virkelige fjende, de falske nyhedsmedier. Jeg ser frem til vores andet møde, så vi kan påbegynde gennemførelsen af nogle af de mange ting der blev diskuteret,

herunder standsning af terrorisme, sikkerhed for Israel, spredning af atomvåben, cyberangreb, handel, Ukraine, Mellemøsten, Nordkorea med mere. Der er mange svar på disse problemer, nogle nemme og andre vanskelige, – men de kan ALLE løses!” Senere tweetede han: “Medierne går amok! “De falske nyhedsmedier vil meget gerne se en større konfrontation med Rusland, selv en konfrontation, der kunne føre til krig. De skubber hensynsløst hårdt på og hader det faktum, at jeg sikkert vil få et godt forhold til Putin. Vi klarer det bedre end noget andet land! “De opfinder historier uden opbakning, kilder eller bevis. Mange af historierne skrevet om mig og de gode mennesker omkring mig er det rene fiktion. Problemet er, at hvis man beklager sig, giver man dem bare mere publicitet. Men jeg beklager mig alligevel!” Under alle omstændigheder repræsenterer hysteriet mod Helsinki i de falske nyhedsmedier på ingen måde det amerikanske folk. Den seneste undersøgelse fra Axios / SurveyMonkey, der blev offentliggjort i dag, viser, at 79% af republikanerne bifaldt hvad præsident Trump sagde i sin pressekonference med præsident Putin. Kun 18% misbilligede.

Som Lyndon LaRouche engang sagde: ”Få traktorerne ud at køre.”

18. juli (EIRNS) – Den glimrende succes på topmødet i Helsinki mellem præsidenterne Trump og Putin bringer tankerne hen på en vigtig lektie fra en tidligere begivenhed, nemlig Oslo-Aftalen fra 1993, og dens efterspil. Efter den historiske aftale, der blev underskrevet af Yitzhak Rabin og Yasser Arafat i Washington i 1993, roste Lyndon LaRouche aftalen (som blev

forhandlet i hemmelighed med Clinton-regeringen, med briterne holdt udenfor), men advarede om, at de to sider straks måtte "få traktorerne ud at køre", ellers ville briterne og deres aktiver stoppe og slutteligt ødelægge processen. Dette råd blev ikke modtaget – IMF og Verdensbanken blev sat til at lede udviklingsprocessen, der var specificeret i aftalen, og indførte typiske politiske og finansielle IMF -"betingelser", og som følge heraf skete der ingenting, og det hele endte i en ny intifada.

I dag er advarslen endnu mere presserende. Trump har udvist modvilje til at stå op imod forræderne i efterretningstjenesterne, i Kongressen, i pressen, hvilken, – som Trump noterede sig i et tweet her til morgen: "HADER det faktum at jeg kom godt overens med præsident Putin i Rusland. De vil hellere gå i KRIG end overvære dette. "Han gav det et navn:" Trump-forstyrrelse Syndrom. "

Men der må handles straks på de potente forslag, der blev fremsat af de to præsidenter, nemlig at oprette fire fælles arbejdsstyrker – for cyber-sikkerhed, militær sikkerhed, forretnings samarbejde og politisk/militær-politik. McCarthy-hysteriet fra Trumps fjender skal tages alvorligt, omend det nyder mindre og mindre opbakning i den amerikanske befolkning. Deres forskræmte reaktion – råbene om at Trump er en forræder, som skal afsættes, selv en opfordring til et militært kup fra et kongresmedlem – må manes i jorden af positiv handling på alle områder.

Trump blev valgt på et mandat om at få USA ud Bush' og Obamas "vedvarende krigspolitik", og for at forhindre en atomkrig med Rusland og Kina. Han gør nu præcist dette. LaRouche-organisationen har i forbindelse med dens aktiviteter i hele landet i løbet af de sidste 48 timer mødt en entusiastisk og inspireret respons hos befolkningen på Helsinki-topmødet og til LaRouches idé om, at Trump, Putin og deres fælles ven Xi Jinping, ved at arbejde sammen, virkelig kan afslutte truslen om et term nukleært holocaust.

Vigtigst er, at et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, og USA, som vil vinde støtte fra Indien, Japan, Sydkorea og mange

andre nationer på alle kontinenter, må tage skridt til at erstatte den ødelagte finansielle struktur centreret i London og New York. En gendannelse af det amerikanske system i USA, som foreslået i LaRouches fire love, er det eneste middel til at forhindre, at sammenbruddet af billioner af dollars i spekulativ spillegæld vil trække den reelle økonomi med ned. Kernestrukturen for det påkrævede nye paradigme eksisterer nu i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ og de nye finansielle institutioner, der er skabt sammen med denne nye silkevejsproces. LaRouches Schiller Institut vil i løbet af få dage udgive en 440-siders, helt ny version af specialrapporten fra 2014: "Den nye silkevej bliver til verdens-landbroen". Den nye rapport dokumenterer de massive udviklingsprocesser, der i ånden af den Nye Silkevej er lanceret tværs over Eurasien, Afrika og Ibero-Amerika i de sidste fire år, og peger på den nødvendige udvidelse af dette nye paradigme over de næste 50 år.

Den politiske proces, der blev lanceret af præsident Trumps modige topmøder med Kim Jong-un og Vladimir Putin, kan, og skal, afstives og opretholdes gennem de ideer, der præsenteres i denne nye Schiller Institut-rapport. Dette definerer vores umiddelbare opgave fremadrettet.

Hvem skal de amerikanske vælgere stole på?

D. 17. juli: Det blev påstået overalt i dag, at præsident Donald Trump "ikke stoler på" lederne af overvågningsstaten, 'efterretningscheferne' – antageligt refereres der til John Brennan og James Comey, som præsidenten har afskediget fra deres spionagejobs, og James Clapper som løj så behændigt til Kongressen om omfattende ulovlig overvågning af amerikanerne,

og Rober Mueller, der dækkede over saudierne rolle bag 11. september-angrebene, da han var FBI-chef. Alle disse 'ukrone overhoveder' siger, at deres overvågningsmetoder beviste, at den russiske præsident Putin greb ind i det amerikanske valg. Mueller blandede sig skamløst i topmødet i Helsinki ved at råbe op: "Jeg har i mine hænder en liste med 12 russere.."

Præsident Trump har sat sig selv i præsident Kennedys sted, som ikke stolede på og afskyede J. Edgar Hoover og CIA-chef Allen Dulles, og som dertil omgik sine militære efterretningschefer for at løse Cuba-krisen gennem korridorpolitik og forhandlede sig frem til en aftale med Sovjetunionen. Eller som Franklin Roosevelt, hvis Jalta-topmøde i 1945 blev angrebet af alle de neo-konservative i dagene før topmødet som den "anden München-aftale".

Faktisk stolede præsident Abraham Lincoln heller ikke på sin topgeneral, George B. McClellan, som smedede rænker imod ham for at splitte unionen.

Tre meget gode og modige præsidenter. Præsident Trump kan vel tænkes at være på vej til at blive en af USA's store præsidenter, ved at stå op imod efterretnings-høvdingene, geopolitikerne og krigsmagernes samlede raseri, og erstatte krige og krigskonfrontation med stormagtssamarbejde for fred og økonomisk udvikling.

Han og Putin refererede til deres "fælles ven, Kinas præsident Xi", og de har alle etableret et samarbejde med Indiens premierminister Narendra Modi. Disse fire magter, med opbakning fra Japan og andre vigtige nationer, kan iværksætte et nyt paradigme med gensidig og hurtig økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og fred.

Amerikanske vælgere kan nu afskedige de valgte embedsmænd, som skråler og skriger op imod økonomisk vækst, udvikling og fred. Der skal seriøse økonomisk-politiske forandringer på bordet. Dem vælgerne har brug for er de kandidater, som ønsker at splitte Wall Street-bankerne med en Glass-Steagall bankopdeling, før de udløser et nyt krak; og sikre at billioner i kredit bliver udstedt til højteknologisk ny infrastruktur og videnskabelige gennembrud i energiteknologi

og rumfart. Disse metoder er bedre end inddragelse af told for at få lønninger og produktivitet til at stige.

Men det nye paradigme for samarbejde mellem de store magter, til gavn for dem selv og tredje lande, er afgørende. Ligesom præsident Trump må vi kæmpe for det.

Det næste topmøde, som kommer til at ændre spillets regler, er nært forestående: Det traditionelle topmøde mellem præsident Trump og Mexicos tiltrædende præsident Andrés Manuel López Obrador. På dette topmøde kan de planlægge nye toglinjer, energi- og vandforsyningsinfrastruktur fra Rio Grande og nedefter, for dermed at give centralamerikanere og mexicanere bedre grunde til at blive i deres respektive hjemlande.

Til sidst: Etiopien og Eritrea, to lande som drager fordel af, at Kinas igangsatte "Nye Silkevej" rækker ind i Afrika, genetablerede normale relationer mellem de to lande med fejring d. 16. juli, efter 20 års ødelæggende krig – der var ingen anklager mod statsoverhovederne om forræderi.

Nato-mødet slår gnister, i takt med at Trump forbereder sig til Putin-topmødet

D. 11. juli (EIRNS) Præsident Trump fortsætter med at forlange, at Nato-landene betaler deres andel for forsvaret af Europa, men spørgsmålet står tilbage: Forsvar mod hvem? Trump har endnu ikke gentaget den anklage, han i valgkampagnen 2016 rettede mod Nato, da han kaldte institutionen for 'forældet' og 'uproportional' dyr og tilføjede, at terrorisme er den primære kilde til bekymring. Men han har gentagende gange insisteret på, at "det er godt at være venner med Rusland og Kina". Det er uomtvisteligt, at et venskab med Rusland og Kina

ville gøre Nato til en forældet institution.

Trump anerkender, at Rusland ikke udgør en trussel mod Øst- eller Vesteuropa eller nogen anden nation, og på sin vej til Nato-topmødet nægtede han at betegne Rusland som en 'fjende'. Han har gentagende gange nævnt at Rusland spiller en kritisk rolle i at modvirke terrorisme, særligt i Syrien.

Trump's indsats for at etablere venskabelige relationer med Moskva, først og fremmest gennem det kommende historiske topmøde med Putin i Helsinki på næste mandag, driver briterne og de britiske lakajer til vanvid. Den fanatiske, anglofile Nicholas Burns, tidligere amerikansk ambassadør til Nato, udtalte i dag, at Trumps tilgang er "Orwelliansk – han er ved at gøre vores venner til fjender, og han behandler vores fjender, såsom Putin, som venner".

Trump påpegede ironien ved at Tyskland og Frankrig ønsker, at USA skal bidrage med milliarder for at forsvare dem mod 'fjenden', Rusland, samtidig med at de køber gas og olie fra Rusland for milliarder. Omend der ikke er noget legitimt grundlag for at modsætte sig Nord Stream 2-rørledningen, kan man håbe at Trump, i sine diskussioner med Nato-ledere i dag og i morgen, med Theresa May på fredag og med Putin på mandag, vil bemærke, at ethvert pengebeløb eller udenlandske tropper overhovedet, brugt til at forsvare Europa mod Rusland, er fuldstændig spildt og argumentet for dem er en løgn.

Situationen i Storbritannien er fuldstændig kaotisk. May-regeringen kan styrte når som helst, selv under Trumps tredages besøg, som begynder fredag. Galningen Boris Johnsons tilbagetræden var en ikke så diskret erklæring om hans begær efter premierministerposten, samtidig med at Jacob Rees-Moggs brexit-forsamling, hvor 80 parlamentsmedlemmer mødtes i dag, erklærede, at Johnson kunne blive en 'strålende' premierminister. May er i gang med at erstatte de regeringsmedlemmer som trækker sig tilbage med sine tætteste tilhængere uden hensyn til kvalifikationer. Det er sandsynligt, at de konservative vil samles for at bede May om at trække sig tilbage og vælge en ny premierminister, men situationen kan komme ud af kontrol og gennemtvinge nye valg,

hvilket kunne lede til at Corbyn-regering.

Under alle omstændigheder er den massive derivat-boble i City of Londons finansielle institutioner og hos deres aktiver på Wall Street klar til at bryde. Der er kun én løsning på den eksistentielle trussel mod det vestlige finanssystem: Gør en ende på dets lidelser med en ny 'Bretton Woods'-aftale for etableringen af en fastkurspolitik. Dette kan sættes i gang gennem den venskabspagt, som Trump er i gang med at slutte med Rusland og Kina med opbakning fra Indien, Japan, Sydkorea og andre, som anerkender nødvendigheden for skabelsen af en ny finansarkitektur som erstatning for det bankerotte britisk imperialistiske system. Kun en sådan ny finansarkitektur, centreret om 'Bælte og Vej-Initiativet' kan igangsætte en ny udviklingsæra for alle verdens suveræne nationer og dermed forhindre en ny, global depression og en ny, global krig.

Den smålige toldpolitik, som Trump iværksatte mod Kina, er et farligt nummer, som er blevet markant afvist af den kinesiske regering. Trump-regeringen annoncerede i tirsdags, at den forbereder at indføre 10 % told på endnu en gruppe kinesiske importvarer med en samlet værdi af 200 milliarder \$, som skal træde i kraft om 2-3 måneder. Det kinesiske handelsministerium udtalte i dag, at det vil klage til WTO og kaldte handlingen for "absolut uacceptabel" og for en "bøllestreg" og erklærede, at Kina vil svare igen på uspecificeret vis. Højtstående embedsmænd i Trump-regeringen fortalte pressen, at USA ønsker dialog med Kina for at finde en løsning, men ingen forhandlinger er blevet fastlagt endnu.

Mens en ensidig told blot vil give tab for begge parter, kan den forretningsaftale, som Trump ønsker at forhandle sig frem til, kun blive vellykket, hvis den – ligesom ethvert forsøg på at ophæve truslen fra derivat-boblen som brister i Vesten – er baseret på et nyt globalt finanssystem, som dét Lyndon LaRouche har arbejdet for de sidste 50 år. Nu kan man ikke længere benægte, at hans advarsler var korrekte, og at de løsninger som han foreslog både er nødvendige og mulige. Det er netop gennem en stormagts-aftale mellem især Rusland, Kina og USA, at vi finder styrken til at erstatte det døende

britiske system.

Nødvendigheden af 'Fornuftens forenende princip'

D. 10. juli (EIRNS) I takt med at ånden fra Den nye Silkevej styrkes i Afrika og Sydvestasien, navnlig med udviklingen på det kinesisk-arabiske samarbejdsforum i Beijing i dag, er det i stigende grad tydeligt, at den forfejlede politik i den transatlantiske region er meget farlig; se på toldkrigene, Theresa May og Angela Merkels konkurrence om, hvis regering der kan gå nedenunder og hjem først og de vilde skænderier bag scenen vedrørende City of Londons giftige derivater i forbindelse med Brexit.

Helga Zepp-LaRouche omtalte dette i dag, hvor hun understregede nødvendigheden af at opløfte diskussionen og at introducere 'et fornuftens forenende princip' for at hæve niveauet for vores måde at løse problemet med hvordan man hurtigt får gjort en ende på giftig handel og finanspraksis. Kort sagt, vi har brug for en ny global finansiell styreform, baseret på principperne udtrykt i Lyndon LaRouches 'Fire Love', som sørger for et stabilt banksystem (gennem "Glass-Steagall"-princippet), en national kreditbank, masser af kredit til højt prioriteret infrastruktur og en videnskabsdrevet indsats for fusionskraft og rumforskning. Som en del af denne udviklingsproces, siger Zepp-LaRouche, skal der være venskabelige relationer mellem nationer, som samarbejder for at løse problemstillinger. Dette er Silkevejs-ånden.

Disse ideer er gentagende gange blevet fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche over de sidste årtier, hvor de

opfordrede til et nyt Bretton Woods-system for internationale økonomiske relationer, som er i overensstemmelse med Verdenslandbroens tilgang til udvikling. Det er nødvendigt, at der tænkes på højde med disse koncepter og at gennemføre det nødvendige politiske skifte, i betragtning af at der i det vestlige finanssystem er mange faktorer, som på ethvert tidspunkt kan udløse en nedsmeltning af systemet med kaos til følge.

Hvis vi skal overleve er det nødvendigt, at USA og den transatlantiske region ændrer sin politik og med det samme starter diskussioner om det nødvendige nye system med gavnlige internationale, som skal erstatte arven fra Wall Streets dårlige handelsaftaler, som præsident Trump med rette har lovet at rette op på. Det kan kun opnås gennem bilaterale handelsaftaler (inklusiv gensidig afvikling af eksisterende uretfærdige aftaler) baseret på en fælles intention om øget vækst for alle parter, også tredjeparts lande. Der skal gøres en ende på alle former for aggressiv handel; der er intet grundlag for at forsøge at begrænse sin forretningspartners udvikling.

Den strategiske fare på nuværende tidspunkt er faren for, at forholdet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping bliver sat over styr pga. USA's aggressive toldpolitik. Kinas advarsler bør tages alvorligt. Svaret er ikke frihandel eller WTO-handel, men ny handel, ny kredit og nye økonomiske relationer i Den Nye Silkevejs udviklingsånd.

Denne ånd er tydelig i de nye aftaler, der blev indgået i dag på det kinesisk-arabiske samarbejdsforum (CASCF) i Beijing. Til mødet, der foregik på ministerniveau, blev der vedtaget en "deklaration for handling for et arabisk 'Bælte og Vej' samarbejde". I præsident Xi Jinpings åbningstale, bekendtgjorde han flere specifikke aftaler, inklusiv en ny 20 millioner dollar fond til fornyelse og industrialisering i regionen, med fokus på Syrien, Yemen, Libanon og Jordan. Han henvendte sig til de arabiske ledere: "I har skabt en storartet civilisation," og hidkaldte den historiske

samarbejdsånd; "Vore forfædre rejste ad Silkevejen over land og til søs. Kinesere og arabere har altid været gode partnere og brødre, hvad end man stødte på af forhindringer." Han tilføjede, at de var "fjernt fra hinanden, men tætte som familie".

Leder, briefing d. 4. juli

3. juli (EIRNS) – Schiller Instituttets kraft – I takt med at Europas regeringer og EU i sig selv bliver mere og mere uregerlige, tilbød Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche en vej ud af kaosset: I stedet for at slås om hvad der skal gøres med flygtninge, der oversvømmer Europa fra de krigshærgede og fattige lande i Sydvestasien og Afrika, burde man i stedet slå sig sammen med Kinas Nye Silkevej om at genopbygge de nødstedte nationer og give håbet tilbage til deres befolkninger." Vi bør huske på," sagde fru LaRouche i sin hovedtale på Schiller Instituttets konference i Tyskland i sidste weekend, "at hver enkelt af disse individer er mennesker ligesom dig og mig og alle os i dette lokale. Det er ikke blot tal, det er mennesker som din nabo, som din ven, din familie. "

Det er netop ånden fra Den nye Silkevej, der har bragt potentialet for fred og udvikling til den koreanske halvø. Præsident Trump har ved at give afkald på fremgangsmåden med evig krig og "regimeskifte", som den kendes fra Bush- og Obama-regeringerne og disses kontrollører i London, vist, at den "uløselige" Korea-krise rent faktisk kan løses gennem udvikling og gennem samarbejde mellem de "fire magter" Rusland, Kina, Indien og USA.

I dag ringede Trump til den nyvalgte præsident i Mexico, Andrés Manuel López Obrador (AMLO), og diskuterede, ifølge López Obrador, "en universel aftale, der involverer

udviklingsprojekter, som vil skabe arbejdspladser i Mexico og dermed reducere migration og forbedre sikkerheden”.

Nu har Trump, ved at planlægge et topmøde med Vladimir Putin, vist sig at være åben overfor en potentiel løsning på den langt mere “uløselige” krise i Sydvestasien, den primære “krigsskueplads” mellem øst og vest, skabt, og som sådan støttet, af briterne igennem det sidste århundrede. Et afgørende emne for topmødet i Helsinki er krigen i Syrien. Ikke alene har Trump opfordret til at trække amerikanske tropper tilbage fra Syrien, men de overvejende kurdiske styrker i Syrien, der er blevet indsat under amerikansk ledelse og under amerikansk luftstøtte mod ISIS og Al Nusra, rapporteres nu at forhandle med Assad-regeringen om at returnere regioner under deres kontrol til den legitime regering i Damaskus.

Derudover er det kendt, at den israelske premierminister Bibi Netanyahu vil være i Moskva den 11. juli. Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas vil være i Moskva den 13. juli – begge vil mødes med Vladimir Putin – og Putin mødes derefter med Trump i Helsinki den 16. juli. Flere rapporter har indikeret, at en stor strategi for Sydvestasien som helhed vil blive diskuteret mellem de russiske og amerikanske ledere. Uanset om dette er sat i værk eller ej, erkender Trump, at Putin betragtes som den eneste “ærlige mægler” for alle aktører i Sydvestasien, herunder Saudi Arabien, Iran, Irak, Jordan, Syrien, Israel, Palæstina, Egypten og andre. Og Kina er gennem Den nye Silkevej allerede involveret i de tidlige stadier af den nødvendige genopbygnings- og udviklingsproces, både i den arabiske verden og i Afrika syd for Sahara.

Schiller Instituttets konference i sidste weekend med titlen: “Det presserende behov for et nyt paradigme i internationale relationer – en fredsorden baseret på udviklingen af \square nationer” har vist verden, at et sådant samarbejde mellem verdens suveræne nationer er muligt, nødvendigt og fuldstændig gennemførligt, i hvad der burde betegnes som “Schiller Instituttets ånd”. Mange af dem der deltog fra hele verden har erkendt, at Schiller Instituttet har gjort, hvad ingen anden

institution kunne gøre – at bringe ledende personer sammen fra hele Eurasien og Afrika, med talsmænd fra kredsene omkring Trump i USA, for at drøfte og overveje midlerne til at skabe det nye paradigme og afslutte truslen om krig og økonomisk opløsning, som de transatlantiske nationer og institutioner nu står over for.

Videoer og transskriptioner fra denne historiske konference bliver lagt ud på LaRouchePACs hjemmeside, og i de kommende udgaver af {EIR} magasinet. DVD'er fra de fire paneler og den klassiske musikkoncert produceres til bred distribution. Der er ingen grund til og ingen undskyldning for pessimisme. Det er en tid til en glædelig fejring af menneskets kreativitet, som Schiller og Beethoven så smukt udtrykte det i "Ode til Glæden": "Alle mennesker bliver brødre, hvor dine blide vinger dvæler."

Europa har fået et nyt lederskab: Schiller Instituttets konference opnår alle sine mål

Leder fra LaRouchePAC, 2. juli, 2018 – Schiller Instituttets netop afsluttede konference i Tyskland den 30. juni -1. juli gjorde præcis det, som stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche offentligt havde foreslået, at EU's »migrations-topmøde« 28. – 29. juni burde gøre.[1]

Det var at fokusere det europæiske lederskab på udvikling af økonomi og infrastruktur i Afrika, gennem samarbejde mellem Europa og Kina og forlængelse af Bælte & Vej Initiativet ind i

Mellemøsten (Sydvestasien) og Afrika. Således vil den eneste, reelle løsning på krisen med strømme af migranter, der flygter ind i Europa fra terroristkrige og forarmelse i disse områder, begynde. (Naturligvis vil der komme en genoplivning af europæisk, højteknologisk industri fra denne proces.)

Men EU-topmødet blev holdt uden at behandle LaRouches forslag og gjorde efter alt at dømme ingen verdens ting. Men Schiller Instituttets møde, der gik ud fra det høje standpunkt i fr. LaRouches åbningstale – et nyt paradigme for internationale relationer, baseret på nationernes gensidige udvikling – opnåede det, som EU-topmødet ikke satsede på, og etablerede sig selv som et nyt lederskab for Europa.

Konferencen bragte 300 europæiske ledere og aktivister sammen til to dages nonstop-drøftelse af en forlængelse af Bælte & Vej Initiativet, og med afrikanske ledere, kinesiske og russiske diplomater og ekspertrepræsentanter, europæiske eksperter inden for økonomi og militær, der talte, samt en dynamisk »Ny Silkevejsorganisation« fra det krigshærgede Yemen. GBTimes, et medieselskab med base i Finland, der fokuserer på at »bringe Kina nærmere«, har leveret en udstrakt dækning af begivenhederne.

Desuden udtalte to amerikanske talere fra politiske kredse, og som støtter præsident Donald Trump, deres stærke støtte til Schiller Instituttets kampagne for at erstatte krige med udvikling i disse områder. Deres præsentationer kan ligeledes blive bredt cirkuleret i USA.

Planlægningsdokumenterne for at opnå dette arbejde er udgivet af EIR og Schiller Instituttet: *Anden udgave af Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika*[2], og den arabisksprogede rapport *Operation Felix: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej*. [3] Konferencens begivenheder vil blive udgivet i *Executive Intelligence Review* i de kommende uger. Helga Zepp-LaRouche havde forudsagt, at topmødet mellem USA og

Korea 12. juni ville blive en »game-changer« for det nye paradigme, og hun påberåbte ånden fra dette møde i sin hovedtale.[4] Med endnu et Trump-Kim-møde, der allerede er bragt på bane til FN's Generalforsamlings sammentræde til september i New York, vil den næste, potentielle game-changer, især for en afslutning af »evindelig krigsførelse« i Mellemøsten, blive tomødet mellem præsidenterne Trump og Putin den 16. juli.

Den britiske modstand mod dette Helsinki-møde er ekstraordinært voldsom; britisk efterretnings »Russiagate«-kampagne mod præsident Trump, der har til formål at gøre samarbejde mellem USA og Rusland umuligt og at tvinge præsidenten ud af embedet for blot at overveje et sådant samarbejde. Forsvarsminister Mattis har netop skriftligt truet med at afslutte den amerikansk-britiske særlige forsvarsrelation; og, med Trump, der efter planen skal mødes med den britiske premierminister May tre dage før sit topmøde med Putin, må vi være i højeste alarmberedskab med hensyn til britiske sabotagehandlinger mod dette topmøde.

Men Helga LaRouche pegede også på en langt mere generel trussel mod det nye paradigme – et truende finanskrak, der eksploderer ud af en superophedet, global boble af selskabsgæld, der er blevet pustet op af de »fire store« centralbanker siden krakket i 2007-08. Trump har midlertidigt afværget dette krak med en enorm selskabsskattelettelse, men har herved formodentlig blot gjort krakket værre, når det rammer.

At stoppe dette krak betyder omgående at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling sådan, som vælgere i USA og Europa bliver ved med at kræve. Og det kræver oprettelsen af nationale kreditinstitutioner for at erstatte den spekulative kasinogæld, som sandsynligvis blot vil fordampe under Glass-Steagall.

En sådan statskredit udstedes af Kinas offentlige,

kommercielle banker til at være drivkraft for Bælte & Vej Initiativets udviklingsprojekter. Men USA og de europæiske lande har endnu ikke genopdaget Alexander Hamiltons metode til at gøre dette. Det forklares i Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens – og Verdens – Redning«[5] fra 8. juni, 2014, og er dét, der gør LaRouches bevægelse til det nye lederskab.

[1] Se: Helga Zepp-LaRouche: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden«. Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

[3] Se: Introduktion til rapporten af dens forfatter, Hussein Askary

[4] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens verden«

[5] Se: LaRouches Fire Love, feature

Det løfterige Trump-Putin-topmøde og Schiller Instituttets rolle

Leder fra LaRouchePAC, 1. juli, 2018 – Præsident Donald Trump er aktivt på vej til at blive den største »fredspræsident« i nationens historie. To af de primære valpladser for krig, omhyggeligt plejet af Det britiske Imperium og dets aktiver i USA til at forblive »frosne konflikter«, der angiveligt skulle

være hinsides enhver mulighed for løsning – som konflikter, der har til hensigt at tvinge alle Jordens nationer til at »vælge side« – er nu på vej til at blive løst. Korea, og hele Asien, har været forenet bag Trumps modige topmøde med Kim Jong-un, og 16. juli vil præsidenterne Trump og Putin sætte sig sammen, med den hensigt (blandt andre ting) at afslutte krigen i Syrien, som er afgørende for processen med »permanent krigsførelse« i Sydvestasien, og som, på vegne af Det britiske Imperiums del-og-hersk geopolitiske politik, blev udløst af præsidenterne Bush og Obama.

Mange ironier er involveret her. I hele USA følger det liberale venstre – som rent historisk er blevet anset for at være »fredsfraktionen« i USA – slavisk det britiskdirigerede hysteri imod Trump og kræver hans afsættelse og kalder ham »fascist« og »racist« og kræver, at de, der arbejder for ham, bør chikaneres dag og nat, og med deres børn som mål for dette ved deres skoler. Nogle af disse forvildede fjolser mener måske, at dette har noget med Trumps immigrationspolitik, som er det eneste, de vil tale om, at gøre. Men briterne selv skjuler ikke sandheden – de er rædselsslagne over, at præsident Trump har forpligtet sig til en gang for alle at bryde den »særlige relation«, eufemismen for amerikansk underdanighed over for City of London og de imperialistiske Imperieherrer; en underdanighed, der indebærer en vedtagelse af Adam Smiths dødbringende »frihandelsdogme«, imod hvilken Amerika udkæmpede en revolution, og at Amerika skal tjene som den »dumme kæmpe« i Londons kolonialistiske krige; en proces, der tog sin begyndelse med mordet på John F. Kennedy og med at drive USA ind i den kolonialistiske, folkemorderiske krig i Indokina. Denne krigspolitik er fortsat i dag med Bush-Obama-krigene i Sydvestasien. Med Trump, der forbereder sin deltagelse i NATO-topmødet og besøget til UK, før han skal mødes med Putin i Helsinki, er Londons herrer skrækslagne over, at Trump ikke vil acceptere mobiliseringen for krig med Rusland, som det kræves fra NATO-dinosaurernes side, præcis, som han afviste det gamle paradigme for frihandelsdiktater ved

G7-mødet i juni.

Trump, der arbejder hånd i hånd med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin, har erklæret en ende på galskaben med »regimeskifte« og permanent krigsførelse. Han har åbent erklæret sit ønske om at trække de amerikanske tropper ud af Korea, ud af Syrien og ud af Europa, for at afslutte Amerikas rolle som politibetjent for Det britiske Imperium. Og, som Lyndon LaRouche har insisteret på, lige siden finanskrakket i 2008, så er det eneste, mulige grundlag, på hvilket det katastrofale kollaps af det vestlige, monetære system kan forhindres, at USA arbejder sammen med Rusland, Kina og Indien – som han har givet betegnelsen de Fire Magter[1] – for at skabe et helt nyt finanssystem for en ny æra for relationer mellem nationer. Podekrystallen til dette nye paradigme eksisterer allerede i den Nye Silkevej og i de multiple investeringsbanker, der er knyttet til den Nye Silkevej, og som adresserer de reelle udviklingsbehov i verdens nationer, uden »betingelsespolitik« med hensyn til deres suveræne, politiske systemer.

Alt imens det amerikanske folk af mainstreammedierne fodres med en støt diet, bestående af anti-Trump, anti-Rusland og anti-Kina løgne, så sponsorerede Schiller Instituttet imidlertid i denne weekend en international konference i Frankfurt, Tyskland, over temaet: »Det presserende nødvendige behov for et Nyt Paradigme i internationale relationer – En fredsorden baseret på nationernes udvikling«. Konferencen, der fandt sted over to dage (30. juni – 1. juli), så Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler[2], og andre talere var ledende personer fra regeringsinstitutioner og sociale institutioner fra: USA; flere øst- og vesteuropæiske nationer; flere afrikanske og sydvestasiatiske nationer; Rusland; og Kina. De ideer, som Lyndon LaRouche har lanceret hen over de seneste 50 år, bliver nu gennemført og bringer mennesker af god vilje sammen, med modet til at være sandfærdige omkring faren for selve civilisationen under den imperiale, gamle orden, men

derimod inspireret til at kæmpe for visionen om en menneske race, der er helliget til at opløfte alle nationer og alle folkeslag til et liv, der passer sig for menneskehedens værdighed. Udskrifterne af talerne på denne historiske konference vil blive publiceret i de næste to numre af *EIR* online (abonnementstegning <https://store.larouchepub.com/EIR-Online-s/1824.htm>)

Det ansvar, der hviler på det voksende antal sjæle, der har tilsluttet sig denne ædle indsats, er i sandhed stort. Historien vil bedømme dette øjeblik som værende et øjeblik, i hvilket en ny renæssance for hele menneskeheden blev udløst, eller, som Friedrich Schiller sagde om den franske revolution, at »et stort øjeblik har fundet et lidet folk« (hvilket vil sige, at øjeblikket dengang blev forpasset). Vi må alle tage fat i »heftige« ideer og handle med alt det kreative potentiale, vi har fået tildelt, som vores fødselsret som menneskelige væsener.

[1] Se: »De Fire Magter. Et Nyt Paradigme for fred og udvikling«, pdf, dansk. Bilag: The LAROCHE DOCTRINE: Draft Memorandum of Agreement between The United States and the U.S.S.R. (1984)

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Modsatningernes sammenfald – Morgendagens verden«

Foto: Præsidenterne Trump og Putin på APEC-topmødet i november, 2017. (em.kremlin.ru)

Vi skylder dette til

LaRouches årtier lange arbejde

Leder fra LaRouchePAC, 28. juni, 2018 – 'Fake news'-medierne udelukker i bogstavelig forstand det forestående Trump-Putin-topmøde – de finder alt og intet til at fylde deres forsider med i stedet. Hvorfor? Fordi dette topmøde allerede udgør et så massivt nederlag for dem og en sådan enorm sejr for LaRouche-kræfterne, og for Lyndon LaRouche personligt.

Men, hvis du vil vide, hvad de virkelig tænker, så læs abonnementsavisen *London Times* i dag, der har følgende overskrift på sin historie: »Voksende frygt over udsigt til Trump-'fredsaftale' med Putin«.

»Storbritannien frygter, at præsident Trump vil underminere NATO ved at indgå en 'fredsaftale' med præsident Putin, når de to mødes i næste måned. Regeringsministre er bekymrede over, at hr. Trump kunne blive overtalt til at nedgradere USA's militære forpligtelser i Europa og således kompromittere NATO-landes forsvar mod russisk aggression. Folkevalgte er ligeledes bekymrede over, at han kunne give hr. Putin en propagandasejr ved at annullere eller ændre alliancens planlagte militærøvelser ...

En regeringsminister sagde: 'Det, vi er nervøse for, er, at der pludselig skal blive annonceret en eller anden form for Putin-Trump-'fredsaftale'. Vi kan forestille os, at Trump og Putin siger, »hvorfor har vi alt dette militærudstyr i Europa?« og blive enige om i fællesskab at fjerne det.' De tilføjede, at enhver sådan politik fra hr. Trumps side ville være svær at navigere: 'Det er svært at være imod fred, men ville det være en reel fred?'«

En hermed relateret, tidligere historie fra 21. juni siger, »Udsigten til et møde har udløst alarm i Whitehall [den

britiske regering] og giver næring til frygt over hr. Trumps forpligtelse over for NATO og virkningen på hans besøg til Storbritannien«.

Hvis det lyder ekstremt – den tidligere premierminister Tony Blair er så oprørt, at han truer os med en ny Hitler, med mindre vi opfører os ordentligt. En forhåndstekst af Blairs tale 27. juni til Chatham House/Royal Institute for International Affairs, som han gav avisen *Guardian* den 26. juni, siger, at han vil fortælle Donald Trump, før Trumps besøg til Europa i juli, »at han må handle for at bevare den transatlantiske alliance, eller også vil han svække hele Vesten i kampen mod fremvoksende nationer, såsom Kina«.

Blair meddelte i Chatham House, at »den transatlantiske alliance er grundfjeldet, på hvilket vores værdisystem og livsmåde hviler. Og dog efterlader højrefløjens forvisning af alliancen som værende af sekundær betydning for den nationale interesse snarere end en del af den, og vestrefløjens refleksreaktion imod alt, der er amerikanskledet, denne alliance i fare for brud ...

Globaliseringen og dens fortalere er i en ufordelagtig position. Venstre- og højre-populisme mødes i et vist punkt med fordømmelse af frihandelsarrangementer, migration og internationale alliancer. De fremstilles alle som værende kontrære til at sætte individuelle, nationale interesser først.

Når det først bliver klart, at populisme ikke virker, fordi det sluttelig kun tilbyder udtryk for vrede og ikke faktiske svar, vil populisternes måske fordoble indsatsen og hævde, at fiasko er resultatet af halvhjertethed, og at kun mere af det samme vil virke.

Hvem ved, hvor dette scenarieres dynamik vil bringe os? Så virker sammenligningerne med 1930'erne ikke længere helt ude i hegnet.«

Blair burde vide det. Det var hans gruppe, der før gav os Hitler, som Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og hendes medarbejdere viste i *The Hitler Book* (1984).

Trump-Putin-topmødet 16. juli er en sejr for Lyndon LaRouche og hans ideer, der går tilbage til det **Strategiske Forsvarsinitiativ** og den Europæiske Produktive Trekant, der blev til den Eurasiske Landbro og i dag, den Nye Silkevej. Dette var de forskellige stadier af LaRouches overordnede design for, hvordan den Kolde Krig skulle afsluttes, og hvad, den skulle erstattes med. Ved hver, successiv anledning blev de tilsyneladende besejret. Som LaRouche sagde, vi kæmpede og tabte igen, og igen, og igen. Men nu, efter årtiers tragiske omveje for menneskeheden, er disse samme ideer pludselig tilbage i en anden form – og denne gang vinder vi! Alle disse ideer går igen direkte tilbage til LaRouches tilbagevisning i 1948 af Norbert Wieneres onde vildfarelser.

Med annonceringen af dette topmøde, tager en helt ny geometri for verden mere og mere form, og tager mere og mere over. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at året 2018 skal være det år, der markerer afslutningen på geopolitik. Det syntes måske lidt vel langt ude, da hun sagde det ved årets begyndelse – men nu synes det slet ikke at være langt ude, vel?

Sammen med geopolitik, svinder alle de andre gamle, velkendte opskrifter for, hvordan man styrer nationers og folkeslags anliggender, nu bort i meningsløshed. For de fleste mennesker, og selv for de fleste statsoverhoveder og regeringer, er de regler, ved hvilke de kom om ved tingene, ikke længere gyldige. De er nu i *terra incognita*, ukendt land. Nu vil kun LaRouches metoder virke. En fremragende gennemgang af kernegrundlaget for LaRouches livslange præstation er hans korte artikel, **»On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency«**, fra 18. juli, 2000, som findes genoptrykt i *EIR* fra 29. juni, 2018. Her gennemgår LaRouche, hvordan et nyt, globalt, monetært system må frembringes, under betingelser som

i nutiden. For at give den nødvendige baggrund og dybde i forståelse, som kræves, sammendrager han sine opdagelser gennem et halvt århundrede som en eneste enhed uden overgangssømme.

Rent umiddelbart er selvfølgelig Trump-Putin-topmødet en sejr for den kamp, vi har ført imod forsøg på at fjerne den lovligt valgte præsident ved hjælp af falske anklager om 'aftalt spil' med Rusland. Selv om vi endnu ikke har besejret »Russiagate«, har vi fået tilstrækkelig landvinding til at gøre det muligt, at dette topmøde, som Trump altid har ønsket, endelig kunne finde sted, efter to år i præsidentskabet. Når vi nu går ind i den superophedede amerikanske valg sæson med **LaRouchePAC's »Kampagne for at vinde fremtiden«**, er det næste skridt en afgørende besejring af den særlige anklager Robert Mueller og kompagni. Når denne mission er fuldført, bør det næste, passende skridt måske være at genoplive Benjamin Franklins forslag, som desværre blev sprunget over dengang, nemlig, at Tory-forræderne alle sammen burde blive sendt med skib tilbage til Storbritannien, hvor de hører hjemme.

Trump-Putin-topmøde kan ændre verden; fremvoksende fascistiske kræfter ønsker at stoppe det

Leder fra LaRouchePAC, 26. juni, 2018 – I juni 1968 udgav Lyndon LaRouche en artikel med titlen, »Det nye venstre, lokal kontrol og fascisme«, som beskrev opkomsten af de anarkistiske »68'ere«, som han havde oplevet på første hånd under

studenterstrejkerne på Columbia Universitet. Fyrre år senere, i 2008, refererede LaRouche tilbage til denne artikel: »I denne rapport sammenlignede jeg det andet af de to strejker på dette universitet med den måde, på hvilken medlemmer af de kommunistiske og nazistiske partier byttede lunser af deres medlemsskaber frem og tilbage under de uger, hvor datidens berømte sporvognsstrejke i Berlin fandt sted, hvilket førte til nazisterne overtagelse af diktatorisk magt gennem Hermann Görings organisering af branden i Reichstag. Fra foråret 1968 og fremefter, var det, der voksede frem som den klart definerede majoritet i form af det 'Nye Venstre', både i USA og andre steder, grundlæggende set opkomsten af en fascistisk bevægelse, hvilket en nærmere undersøgelse af den anden studenterstrejke i 1968 på Columbia Universitet burde have advaret enhver iagttager, der tænkte seriøst, om. Jeg vidste udmærket, hvad det var, jeg talte om dengang, og jeg ved det meget, meget klarere, og meget mere detaljeret, i dag, fyrre år senere.«

I dag, efter otte år med Barack Obamas administration, kan sandheden i denne indsigt ikke længere benægtes. Præsident Trump har netop gennemført en historisk intervention i krisen i Nordkorea og arbejdet sammen med Kina og Rusland. Nu forbereder han et topmøde med Vladimir Putin, et topmøde, der har til hensigt at løse krigen i Syrien og afslutte truslen om en global atomkrig. Hvilken respons kommer der fra dem, der tog eksamen fra 1960'ernes og 1970'ernes »Nye Venstre« og i dag er kommet ind i magtfulde og indflydelsesrige positioner, i Kongressen, i pressen, i Hollywood og i den generelle befolkning? Betänk: Kvindelige kongresmedlemmer, der opfordrer til, at medlemmer af Trumps regering skal chikaneres og intimideres hvor som helst, de befinder sig, »på en restaurant, i et stormagasin, på en tankstation, der tager I hen og skaber en flok. Og så giver I dem modstand. Og I siger til dem, at de ikke længere er velkommen nogen steder«. Berømte skuespillere fra Hollywood, der opfordrer folk til at udvælge de skoler, hvor børnene til embedsmænd i Trumps

administration går, »og omringe skolerne i protest«. Restaurationsindehavere, der smider Trumps pressesekretær og hendes familie ud af deres restaurant og forfølger dem til en anden restaurant, hvor de fortsætter chikanen. Er dette ikke fascistisk terror? Vil det føre til, at folk bliver slået ihjel?

Vi befinder os i dag på et *punctum saliens* (springende punkt), et tidspunkt for et paradigmeskifte i historien enten til det gode eller det onde. Præsidenten har modstået hysteriet med det britiskanstiftede kupforsøg mod USA's regering, kendt som Russiagate. Han er parat til at udvide sit samarbejde med Kina og Rusland om Koreakrisen og til den endnu større krise i den arabiske verden, en krise, der drives frem af ulovlige og folkemorderiske krige, der igen er anstiftet af London, men som gennemføres af Londons »dumme kæmpe« under Bush og Obama. Flygtningekatastrofen i Europa, såvel som også krisen over de »illegale immigranter« i USA, kan kun løses ved, at Trump udvider sit samarbejde med Rusland og Kina til at omfatte den økonomiske side af den globale krise – og fuldt og helt går med i den Nye Silkevejsproces og anvender amerikansk teknologi og dygtighed på massive, internationale udviklingsprojekter i hele Afrika, Sydvestasien og Latinamerika samtidig med, at han også bringer den Nye Silkevej til USA. Så bliver Amerika atter stort.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin ses her under deres andet offentlige møde på APEC Økonomiske Ledermøde. Vietnam, 10. november, 2017. (en.kremlin.ru)

Trump vil mødes med Putin på trods af stormen over immigration, der har til hensigt at stoppe ham

25. juni, 2018 – Det bliver stadig mere sandsynligt, at præsident Trump vil holde det »umulige topmøde« for anden gang på en måned, med at mødes med den russiske præsident Putin i Wien 15. juli. Der er allerede tegn, der viser mødets potentiale med afslutning af mange års krig og terror i Syrien og Afghanistan. Trumps beslutsomhed mht. fremme af stormagtssamarbejde med Rusland, Kina (på trods af fejltagelser og handelsspændinger), Indien og Japan fortsætter med at gå fremefter og har det amerikanske folks støtte. »Russiagate« er ved at blive et bandeord.

Der bør ikke herske nogen som helst tvivl om, at det aktuelle hysteri over immigranter, som er blevet udløst af et par liberale folkevalgte og en masse nationale og internationale medier, er det 'sidste udfald fra skyttegravene' for at række ud efter Trumps afsættelse fra embedet – impeachment – eller endda skabe omstændighederne for fysiske angreb imod ham – før han og ledere som Putin og Xi Jinping totalt river den britiske, geopolitiske »verdensorden« ned. Denne verdensorden, med dens enkeltstående supermagt og ingen begrænsninger for krige for regimeskifte, er langsomt ved at vige for fred. Sammen med fred kommer muligheden for, at produktivitet og økonomisk vækst kan blive frigjort i hele verden, såsom igennem Kinas Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter – selv, når Trump-administrationen endnu ikke har vist forståelse for dette aspekt.

London, stadig verdens dominerende finanscentrum, kan ikke stå imod dette. Endnu for blot to måneder siden arbejdede UK for den totale isolation af Rusland med sagen om Skripal-forgiftningen – som Theresa Mays regering nu gerne ser gå i glemmebogen. Storbritannien var i færd med at trække Trump ind i et britisk-fransk missilangreb mod Syrien og arbejdede hårdt på at få en permanent amerikansk besættelse og store militærstyrker i det land. Så var der City of Londons finansavis, The Economists spotske overskrift, »Kim Jong Won« (Kim Jong Vandt): mildest talt lovlig smart, usandt, og som alt for tydeligt viser Londons had til den historiske forandring, der nu opnås omkring Trump-Kim-topmødet.

Det er grunden til, at, når Trump-administrationen gør nøjagtig det samme, som Obama-administrationen gjorde med familierne, der immigrerede illegalt, så bliver Trump kaldt for fascist af den Demokratiske fraktion, der forsøger at afsætte ham fra embedet. Fakta er, at Obama aldrig nævnte menneskehandelen, som bragte børn fra Mellemamerika til den amerikanske grænse; præsident Trump *har* imidlertid fordømt det for at indhøste \$500 mio. om året – sandsynligvis et ekstremt konservativt skøn – ved at handle med menneskeliv.

Den førende fortaler for »impeachment«, kongresmedlem Al Green fra Texas, vil nu selv blive smidt ud af embedet af den uafhængige LaRouche-kandidat, Kesha Rogers, i Houstons 9. kongresdistrikt. Det er sådan, man skal tackle denne falske impeachment-kampagne.[1]

Men, den eneste måde til fundamentalt at angribe disse operationer for menneskehandel fra lande, der ligger ned økonomisk, er udvikling, der skaffer produktiv beskæftigelse og produktive gennembrud, både i USA og i disse lande. Det er, hvad Kinas Bælte & Vej Initiativ gør for Kina og for mange udviklingslande, inklusive i Latinamerika. Hvis Trumps Amerika går med i dette store infrastrukturinitiativ, vil det også have grundlaget for at afgøre uoverensstemmelserne vedrørende handel. USA må udstede statslig kredit til byggeri af

infrastruktur og til produktive gennembrud for at gøre dette. Og, USA må bryde Wall Street-bankerne op, før de i stedet udløser endnu et spekulativt finanskrak.

15. juni udgav Helga Zepp-LaRouche et forslag om, at de store, europæiske lande gik med i Kinas Bælte & Vej-udvikling i Afrika, i stedet for at flå den Europæiske Union fra hinanden over immigration.[2] Hendes forslag peger ligeledes på grundlaget for den nødvendige handling i USA.

Men, præsident Trump må forsvares imod det britiskanførte fremstød for at afsætte ham eller stoppe hans politikker for stormagtssamarbejde. Lad der komme endnu flere »umulige topmøder«.

Foto: For næsten et år siden på dagen mødtes præsidenterne Trump og Putin sidste gang ansigt til ansigt på G20-topmødet i Hamborg, Tyskland. 7.-8. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

[1] Se Kesha Rogers erklæring, »[Den økonomiske løsning på immigrantkrisen](#)«.

[2] Se Helga Zepp-LaRouches appel: »[EU-topmødet må følge Singapores eksempel](#)«.

Amerika og Kina må samarbejde for at løse krisen om migranter fra Latinamerika

Leder fra LaRouchePAC, 24. juni, 2018 – De internationale medier har på det seneste været fuld af hjerteskrærende

historier og billeder af tusinder af desperate immigrantbørn fra Mexico og Mellemamerika, der var blevet adskilt fra deres forældre, efter at de kom illegalt ind i USA. Ser man bort fra de skandaløse røverhistorier, som en stor del af medierne bringer – samt det faktum, at hele spørgsmålet promoveres for at forsøge at stoppe præsident Trumps succesfulde fremgangsmåde over for Koreakrisen – så er der imidlertid en særdeles reel immigrationskrise i Amerika, som har accelereret i de senere år.

Men, lær af Sokrates: Hvis man vil finde et svar, må man først stille det rigtige spørgsmål.

Frem til 2015 var 11,5 mio. førstegenerationsmexicanere (dvs., som er født i Mexico), næsten 10 % af befolkningen, emigreret til USA: over 20 % af El Salvadors 6,3 mio. mennesker havde gjort det samme. Hvis man medtager 1.-3. generationer (inkl. børn og børnebørn af dem, der emigrerede til USA), så flygtede det chokerende tal af 28 % af den mexicanske befolkning og 35 % af befolkningen i El Salvador fra deres land. Situationen er tilsvarende for Guatemala og Honduras.

Hvorfor sker dette?

Fordi den potentielle, relative befolkningstæthed i områdets økonomier med overlæg er blevet mindsket til langt under deres *faktiske* befolkningstal. Som Lyndon LaRouche forklarer i sin videnskab om fysisk økonomi: Når den potentielle, relative befolkningstæthed – eller en økonomis evne til at opretholde en voksende befolkning på en stadigt bedre levestandard – falder ned under det faktiske befolkningstal i en vis periode, vil denne befolkning enten dø, eller flygte.[1] Det er præcis, hvad der er sket i hele dette område, som det tilsigtede resultat af britiske politikker for befolkningsreduktion: En udplyndring af befolkningen gennem gæld til City of London og Wall Street; udløsning af dødbringende krige; og Londons »Dope, Inc.« 's[2] og narko-terroristbanders overtagelse af disse lande. Typisk er det faktum, at den sataniske MS-13-

bande, der terroriserer El Salvador og andre dele af Mellemamerika, faktisk blev skabt i Los Angeles' ghettoer for årtier siden, overvåget af George H.W. Bush' kontra-crackkokain-politik.

Den eneste måde at løse dette problem på, er at omstøde årsagen til det. Den kollapsende, potentielle, relative befolkningstæthed i Mexico, Mellemamerika og det latinamerikanske og caribiske område generelt må dramatisk vendes omkring gennem fuldt og helt at integrere disse lande i Bælte & Vej Initiativet. Koordineret handling fra Kina og USA's side kan let virkeliggøre dette.

Det første afgørende projekt ville være en højhastighedsjernbanekorridor, der fra Sydamerika løber mod nord, skaber forbindelse over sump- og skovområdet Darien Gap på Panamas og Columbias grænse, løber gennem hele Mellemamerika og ind i Mexico og herfra opad, tværs over Nordamerika til den foreslåede Beringstrædetunnel og opkoblingen til den Eurasiske Landbro.

Kina og Panama bygger allerede sammen den første strækning af en sådan højhastighedsjernbanelinje fra Panama City til grænsen med Costa Rica – hvis regering har gjort det klart, at den ønsker at komme med i projektets forlængelse – hvilket vil blive den første, højhastighedsjernbanelinje på hele den vestlige halvkugle.

En sekundær serie af projekter omfatter forlængelsen af den Maritime Silkevej ind i det caribiske bækken med byggeri af dybvandshavne og tilknyttede industriparker i Ponce, Puerto Rico (en del af USA) og Mariel, Cuba. De ville så udgøre knudepunkter for skibstransport til den amerikanske golf og atlanterhavskysterne, såvel som også til havne i hele det caribiske bækken og Sydamerika, og som ville blive integreret med den nyligt udvidede Panamakanal og ligeledes den foreslåede Store Inter-oceaniske Nicaraguakanal. Det skønnes, at byggeriet af Nicaraguakanalen ville kræve ti tusinder af

faglærte jobs, og at virkningen langs kanalen ville skabe produktive jobs til hundrede tusinder af mennesker i hele Mellemamerika.

USA, Kina og hver eneste nation i området har en direkte interesse i at opbygge en sådan fælles fremtid med win-win-samarbejde for deres lande.

Foto: Foto udleveret af Told- og Grænsevagten til en reporter, der var på rundvisning i en detentionsfacilitet i McAllen, Texas. 17. juni, 2018. (US Custom and Border Patrol)

[1] Se: LaRouche Econ Class series 2017, lektion 6: Hvordan værdi måles. (video og dansk pdf.)

[2] Se 'Dope Inc.'

Den Nye Silkevej går fremad; tiden er ved at løbe ud for Europa og USA – skal gå med nu

Leder fra LaRouchePAC, 20. juni, 2018 – I dag trak præsident Trump tæppet væk under sine krigsfremmende fjender, der brugte falske billeder og hysteriske beretninger om illegale immigranternes børn, der blev »revet fra deres mødres bryst« på grænsen, ved at udstede en ordre om, at familier skal tilbageholdes samlet snarere end at anvende separate faciliteter til børnene. De forrykte historier i medierne 24 timer i døgnet og de beskudte tirader fra Hollywood-»berømtheder« havde til hensigt at aflede opmærksomheden fra

Trumps rolle i de historiske begivenheder med at bringe fred til Korea, og fra afsløringen af FBI's forbrydelser i »Få ram på Trump«-kampagnen, orkestreret af britisk efterretning.

De samme personer, der kræver krig mod Syrien, militærkonfrontation mod Rusland og Kina og en legalisering af narko i USA, der således vil fremme narkohandlernes kontrol over nationerne i Mellem- og Sydamerika – de narkohandlere, som immigranterne flygter fra; dette er de samme personer, der nu afspiller bånd med grædende spædbørn og udlægger fotografier af børn i bure – som om de ikke var ligeglade – med det formål at dæmonisere Trump.

Den skriftlige rapport og Justitsministeriets generalinspektør Michael Horowitz' forklaring for Kongressen mandag og tirsdag bekræftede, selv om det var begrænset til hans resultater af efterforskningen af Hillary Clintons e-mails, at fyringen af den tidligere FBI-direktør James Comey var fuldt ud berettiget – hvilket udsletter Muellers »forhindring af rettens gang«-fidus mod præsidenten – samtidig med, at det ligeledes tydeligt viser den ekstreme partiskhed hos Peter Strzok, der kørte FBI's Russiagate-efterforskning og var udpeget til at være med i Muellers heksejagtteam, bliver en primær faktor i den fortsatte efterforskning af Comeys og Muellers Russiagate-svindler. Andre FBI-folk med en lignende partiskhed blev ligeledes identificeret, men endnu ikke nævnt ved navn.

Disse afsløringer har allerede befriet Trump til endelig at arrangere et fuldskala-topmøde med den russiske præsident Vladimir Putin, som sandsynligvis vil finde sted i juli. Dette skaber rædsel hos briterne, som indser, at Trump og Putin, der handler sammen, næsten med sikkerhed vil finde en måde, hvorpå krigen i Syrien kan afsluttes, og potentielt gøre dette til basis for en bredere løsning til de andre, katastrofale kriser i hele Sydvestasien. De er trods alt alle som én anstiftet af den samme kilde – de britiske imperieherrer, der etablerede Sykes-Picot, sponsorerede det saudiske kongedømme, etablerede en permanent tilstand af krig mellem jøder og araber i

Palæstina og anstiftede de folkemorderiske krige i Irak, Libyen, Syrien og Yemen, hvor de støttede jihadistiske terroristbevægelser imod sekulære regeringer.

Trump er fast besluttet på at afslutte politikken for regimeskifte, blive venner med Rusland og Kina og trække amerikanske styrker ud af Syrien, Sydkorea og andre steder, hvor det amerikanske militær har fungeret som håndlangere for britisk imperiepolitik. Sammen med Putin kan et sådant nyt, strategisk paradigme officielt etableres.

Men den økonomiske ødelæggelse, som doktrinen om »permanent krigsførelse« under Tony Blair, George Bush og Barack Obama har efterladt, må også løses, hvis fred skal opnås. Helga Zepp-LaRouche har krævet, at EU-topmødet ved månedens slutning inviterer Kina og ledere fra afrikanske nationer til at deltage, for at ændre dagsordenen til det presserende nødvendige punkt, at de vestlige nationer tilslutter sig Kina i den Nye Silkevej for at genopbygge de krigshærgede nationer i Sydvestasien og skabe moderne, agro-industrielle nationer i hele Afrika. Dette er den eneste løsning på den flygtningekrise, der er i færd med at rive Europa itu, lyder det fra Helga Zepp-LaRouche.

LaRouchePAC's Kesha Rogers, som stiller op i Texas som uafhængig kandidat til Kongressen, støttede Zepp-LaRouches appel og tilføjede sin egen om at anvende den samme, enkle sandhed på immigrationsproblemet i USA – at afslutte legaliseringen af narkotiske midler og narko og gå sammen med Kina i udviklingen af Mellem- og Sydamerika, både, fordi det er den eneste måde, hvorpå strømmen af mennesker, der flygter fra terror og fattigdom i deres hjemland, kan stoppes, men også, fordi det ganske enkelt er det rigtige og moralske at gøre for menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Trump kort tid før han underskrev en eksekutiv ordre om at holde familier samlet ved grænsen. 20. juni, 2018. (Fox News Screengrab)

Øjeblikket for forandring er inde

Leder fra LaRouchePAC, 19. juni, 2018 – To aktuelle begivenheder viser vejen for, hvordan det Nye Silkevejsparadigme er midlet til at overvinde det, der i øjeblikket piskes op i det transatlantiske område som en uundgåelig, uløselig strid: migrantkrisen og handelskrigen.

For Amerikas vedkommende mødtes i dag den bolivianske præsident Evo Morales med præsident Xi Jinping i Beijing, hvor de underskrev forpligtelser til et Bælte & Vej-samarbejde mellem Bolivia og Kina. Morales sagde, at det ville betyde økonomisk udvikling og fred på hele kontinentet. I Kina er der ligeledes en delegation fra den Dominikanske Republik, som konfererer om økonomiske projekter og erhvervsliv i Caribien. Generelt i hele Sydamerika kan denne aktivitet – sammen med en besejring af narkoforbrydere – afslutte den fattigdom og livsfare, der driver millioner af mennesker til at flygte fra deres hjemland. I øjeblikket lever 200 mio. ud af de 650 million-plus mennesker i Latinamerika og Caribien i fattigdom, hvilket alt sammen kan ændres.

For det andet, så arbejder den japanske regering med detaljerne for det første samarbejde nogensinde med Kina om joint ventures i tredjelande, inden for Bælte & Vej-rammen. I denne uge talte premierminister Shinzo Abe om, hvordan Japans »infrastruktureksport« kan udføres på samarbejdsbasis. En særlig arbejdsgruppe arbejder på at udvælge prioriterede projekter. Dette er et arrangement for et kraftcenter.

At fremtvinge et skifte i USA og Europa til dette Nye Silkevejsperspektiv er ikke en utopisk drøm. Forandring er

mulig. Øjeblikket er nu. Singapore-tomødet er modellen – reelt, ikke hypotetisk – for at bryde med fortiden og bestemme fremtiden.

Helga Zepp-LaRouche, der i dag gennemgik situationen, understregede, at vi har det største potentiale for forandring, siden Berlinmurens fald. Et nyt system går frem i Asien, Afrika og begynder i Latinamerika. Vi må knække situationen i det transatlantiske område. Verden har et presserende behov for den nye model for relationer mellem nationer.

Zepp-LaRouche sagde, at der i Europa er en voksende erkendelse af, at det vestlige, neoliberale system totalt er slået fejl. Se engang på, hvad man kommer med som »løsninger« på migrantkrisen, som f.eks. at bygge interneringslejre i Nordafrika, som præsident for Europarådet Donald Tusk siger. Den tyske regering i særdeleshed er fortsat i krise over dette, med kansler Angela Merkel, der har en deadline på to uger til at komme med nogle svar, men hun og andre i eliten er ikke villige til at acceptere, at en ændring i principperne er nødvendig. Dette er en moralsk krise.

I USA i dag udstilledes denne samme, umoralske holdning, da Demokrater iscenesatte udbruddet af en handling på vegne af bekymring for migranter, med det formål at forstyrre kongreshøringen, hvor Justitsministeriets generalinspektør forklarer, hvordan det korrupte FBI handlede ulovligt imod præsident Donald Trump. Se LaRouchePAC's nye erklæring fra 19. juni om dette, *»Child Abuse Hypocrites! What Evil, Genocidal Twaddle«*

(Hyklere om overgreb mod børn! Hvilket ondt, folkemorderisk vrøvl), som, blandt andre koncepter, påpeger, at disse samme Demokrater støtter svøben med legalisering af narkotiske lægemidler/narkotika, der dræber folk.

Helga Zepp-LaRouches nye, politiske programdokument, der nu

cirkuleres på mindst otte sprog, er et stærkt fremstød for det nødvendige, politiske skifte, her og nu: »Der skrives nu historie i Asien! EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping er vært for en velkomstceremoni for den bolivianske præsident Juan Evo Morales Ayma i Folkets Store Hal i Beijing, 19. juni, 2018. Xi Jinping førte forhandlinger med Juan Evo Morales Ayma tirsdag. (Xinhua/Yin Bogu)

Store forandringer kan blive ved at komme; Trump og Xi kan løse både handel og immigration

Leder fra LaRouchePAC, 18. juni, 2018 – Det netop afsluttede topmøde i Singapore har allerede ændret relationerne mellem nationer i Asien til det bedre og vist præsident Donald Trumps usædvanlige lederskabsevner og bør ændre europæernes og amerikanernes syn på, hvad der er muligt. Den meget reelle mulighed for et snarligt topmøde mellem præsidenterne Trump og Putin, som er absolut afgørende for, at der kan komme en afslutning af 15 års konstante krigskatastrofer i Sydvestasien og Nordafrika, vokser nu frem. Og der kan komme endnu flere »game-changers« – ingen krisesituation er i øjeblikket fastlåst, hvis borgere og ledere vil gå optimistisk frem for fred og gensidig økonomisk udvikling.

Dette er frem for alt en tid, hvor mange burde gå sammen med os i Schiller Instituttet og LaRouche Political Action Committee (i USA), begge organisationer, der i årtier, siden

Berlinmurens fald (1989), har været fakkeltbærer for et »nyt paradigme« for økonomisk og videnskabeligt fremskridt og fred. Det, der finder sted i Asien gennem den Nye Silkevej og Koreatopmøderne, kan »bryde ud« i Europa og USA, hvis der findes beslutsomme ledere for samarbejde mellem stormagtssamarbejde – som præsident Trump har vist, at han er.

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-topmøde i næste uge, der rent faktisk løser den derværende migrantkrise – gennem, at europæere går sammen med Kina i den økonomiske udvikling af Afrika – cirkuleres nu internationalt på mange sprog; og nu er den samme løsning blevet foreslået i den kinesiske avis *Global Times*. Zepp-LaRouches appel, »Der skrives nu historie i Asien: EU-topmødet må følge Singapores eksempel!« bør udddeles vidt og bredt for at blive det, der udløser handling, og handling nu.

USA må undgå en handelskrig med Kina, skadelig importtold på dets landbrugssektor, samt mere – det må undgå atter at blive politisk polariseret over immigration fra Latinamerika. Det er nemt nok for Demokraterne at skandalisere for at rejse midler og håbe på at vinde valg. Og det er nemt nok for Republikanere at udskyde og opføre sig oprørt i offentligheden. De ved begge, at de ikke foreslår nogen løsning, ingen duelig politik.

Men der findes en løsning, der bryder de statiske regler for partipolitik og geopolitik.

Præsidenten kan forhandle en undgåelse af handelskrig ved at aftale med Kinas præsident Xi Jinping, at de to nationer i fællesskab vil udvikle Latinamerika gennem kreditudstedelse til store, nye infrastrukturprojekter og agro-industriell udvikling. Med andre ord, gå med i, og bringe ind, Bælte & Vej. Det er det eneste grundlag for, at masse-immigration til USA, der er udløst af desperation, kan fjernes.

Men der er flere fordele: USA's eksport af højteknologi vil begynde. USA's eksport til Kina vil stige. Det multinationale

forsikringssselskab ING har netop udgivet en forudsigelse, der siger, at Bælte & Vej initiativet vil øge den *globale* handel med 12-15 %; og endnu mere mht. handel mellem lande direkte på den Nye Silkevejs transportkorridorer. Hvem har brug for importtold?

Principperne i Helga Zepp-LaRouches appel til handling er simpelt hen principperne for Singapore-topmødet: Fortiden determinerer ikke fremtiden. »Regler for afgrænsning«, der har holdt kriser fastfrosset i årtier, gælder ikke. Og siden præsident Trump har engageret USA i Asien, hvor der nu skabes historie, er løsninger til kriser overalt mulige.

Det, der nu er brug for, som Helga sagde, er mennesker til at gennemføre disse løsninger.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina. 10. november, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Hvad betyder det for den enkelte?

Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?

Leder fra LaRouchePAC, 17. juni, 2018 – Resultaterne af Trump-Kim-topmødet 13. juni i Singapore har nu gjort de enorme forandringer »officielle«, der har fundet sted i denne verden i et stadigt højere tempo, lige siden afslutningen af det 20.

århundrede – forandringer, der i vid udstrækning er blevet katalyseret af Lyndon LaRouches ideer og af hans hustrus, Helgas, rolle som en verdensleder. Kommende fredag, 22. juni, vil *Executive Intelligence Review* genudgive en afgørende artikel af Lyndon LaRouche fra 18. juli, 1999, med titlen, »Kan du personligt overleve denne konkurs?« På samme deadline, 22. juni, vil William F. Wertz, jr. og Dennis Speed begynde den første af 8 lektioner om LaRouches økonomi, i Manhattan.

Af sådanne grunde bør vi i dag tilføje endnu et spørgsmål til det, som Lyndon LaRouche stillede for næsten 19 år siden i *EIR*. Dette spørgsmål er, »Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?«

Stedet over for de største, verdenshistoriske begivenheder, som dem, vi netop nu konfronteres med, er der en stærk tilbøjelighed til at se på det enkelte menneske – i det mindste det menneske, der ikke i øjeblikket er i avisernes overskrifter – som blot én i en gruppe, det være sig en større eller mindre gruppe. En i »banden«. »En af drengene.« Men det er ikke sandt. Det er ikke menneskets natur.

Sine begrænsninger til trods, så findes sandhedens bundlinje i stedet i det, mange kalder »bibelsk« – den anskuelse, der siger, at jeg kom ind i denne verden nøgen og alene, og jeg vil før eller senere forlade den nøgen og alene, for at stå til regnskab for, hvilken brug jeg har gjort af det, LaRouche har kaldt min »pigrimsfærd til dødeligheden«. Dette er den sandere, menneskelige natur, som Egyptens kunstmalere portrætterede det mange århundreder før Moses blev født.

Dette er gribende skildret af omstændighederne omkring bus-boykotten i Montgomery, Alabama, i 1955-56, hvor Martin Luther King, jr. for første gang nærmest som ved et tilfælde blev kastet ind i en lederskabsposition, han aldrig havde bedt om, og så pludselig blev tvunget til at kæmpe sig igennem sin egen forpinte selvtillidskrise, før han faktisk kunne begynde at lede.

Som David J. Garrow beretter i sin King-biografi fra 1986, *Bearing the Cross*, så var ingen af de etablerede, sorte ledere i Montgomery kvalificeret til at lede den nye bevægelse for at boykotte byens busser pga. deres dårlige behandling af de sorte, pga. de personlige kløfter og gruppekløfters forværrede fronter, som splittede disse ledere. Hvis en gruppe tog positionen som præsident for den nye sammenslutning, ville de andre måske ikke støtte boykotten fuldt og helt. De gensidigt fjendtlige grupper valgte den meget unge dr. King, nybegynderen, om ikke af anden grund, så fordi han endnu ikke havde haft tid til at tiltrække personligt nag og nid. Lederen af en af grupperne sagde til en ven, at pastor King, selv om han var ekstremt veluddannet og veltalende, med sine 26 år mere »lignede en dreng end en mand«.

Da pastor King blot var én af de nominerede til præsident, forventede hans nærmeste ven, pastor Ralph Abernathy, at han ville afstå. I stedet svarede han efter en pause, »Jamen, hvis I mener, jeg kan være til nogen tjeneste, vil jeg« og accepterede.

Da han kom hjem den aften, mindre end en time før det massemøde, hvor han skulle holde hovedtalen, overvejede han, hvad han kunne sige til folk på mødet. Da han indså, at han ikke kunne forberede en tale, blev han »grebet af frygt« og »overvældet af en følelse af utilstrækkelighed«, som han senere skrev. Bøn lagde en vis dæmper på hans frygt, men han var stadig usikker på, hvad han skulle sige til de tusinder, der allerede var mødt op udenfor for at høre ham.

Når vi således fejrer dr. King, som LaRouche-bevægelsen netop har gjort endnu engang i Manhattan med Schiller Instituttets opførelse af Beethovens Messe i C-dur og afroamerikanske spirituals til ære for dr. King og Robert Kennedy, der begge blev myrdet for 50 år siden, så fejrer vi vores virkelige menneskelige natur. Dette er vores mulighed, og den kommer ikke igen.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un, spadserer sammen til deres udvidede, bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Helga Zepp-LaRouche: Trump og hans eurasiske allierede udmanøvrerer det døende Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC, 14. juni, 2018 – Denne lederartikel er taget fra dagens ugentlige strategiske webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og som reflekterer over den forgangne uges historiske møder – Trump-Kim-topmødet og SCO-topmødet – og som, sammen med det interne kollaps af G7 og G7-topmødet, demonstrerer det gamle paradigmes død og fremkomsten af det nye.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er faktisk temmelig glad over at kunne fortælle jer, at to norske parlamentsmedlemmer har foreslået at tildele Nobels Fredspris til præsident Trump. Dette finder jeg særdeles passende, i modsætning til den Nobels Fredspris, som blev tildelt Obama for absolut ingenting, tværtimod. Denne udvikling, hvor Nordkorea og USA finder en måde, hvorpå de fuldstændig kan transformere en gammel, fjendtlig relation til en relation for samarbejde og en lysende fremtid, mener jeg, virkelig er en fantastisk udvikling. Jeg ved, at alle mainstream-medierne i Vesten er

ved at få et apoplektisk anfald over dette, men ser man på det, mener jeg, det er absolut lovende.

For det første, de fakta, I alle er bekendt med: De aftalte en total atomafrustning af Nordkorea til gengæld for udsigten til at gøre Nordkorea til et fremgangsrigt og velstående land.

Jeg finder det meget interessant, at Det Hvide Hus, med Trump og det Nationale Sikkerhedsråd, producerede en fire minutter lang video[1], hvor de to valgmuligheder for Nordkorea blev fremstillet: Den ene mulighed er den gamle status og krig, eller i stedet at få en total modernisering af landet, med moderne jernbaner – de viste endda et kørende, kinesisk maglev-tog (magnetisk svævetog) og folk, der var fremgangsrigt og produktive. Dette var virkelig godt, for denne video viser præcist, hvad der vil ske ...

Jeg så hele hans pressekonference[2], og jeg må sige, at jeg vil råde alle vore seere til også at se den. For man hører så meget om, at Trump er dit eller dat; og den måde, han opførte sig på, på denne lange pressekonference, hvor han afparerede den mest typiske, gammeldags tankegang og spørgsmål fra hovedsageligt amerikanske journalister og ikke lod sig provokere ... han sagde ganske enkelt, at han var fortrøstningsfuld med hensyn til, at denne proces var på en god kurs.

Det var meget vigtigt, at han også annoncerede, at USA ville stoppe det, han kaldte »krigsspillene«, de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, og dette er naturligvis psykologisk meget vigtigt for nordkoreanerne, for, hvis man hele tiden har disse krigsspil på ens dørtærskel, så skaber det en permanent, psykologisk terror.

Folk, der endnu ikke har dannet sig en vurdering af, hvordan de skal se på dette, bør blot tage i betragtning, at det sydkoreanske folk var totalt entusiastisk. De gik glade rundt i gaderne. [Den sydkoreanske] Præsident Moon [Jae-in], der så

live-streamingen fra konferencen i Singapore, klappede flere gange. Husk den tyske genforening, der fandt sted for nu snart 29 år siden; folk i Tyskland husker nok den totale jubel og glæde hos familier, der ikke har set hinanden i rigtig mange år, kramme hinanden; venner, der omfavner hinanden og kysser hinanden. Og det var en fryd!

At den tyske genforening ikke kun frembragte glæde bagefter, havde at gøre med det overordnede, geostrategiske miljø: I ved, med Bush og Thatcher og Mitterand, der alle var ekstremt fjendtlige over for processen med tysk genforening, og derfor blev de østtyske stater praktisk talt økonomisk afmonteret, i det store og hele. Men omstændighederne, miljøet, i Nordkorea er selvfølgelig totalt anderledes.

Så jeg vil gerne sige, at jeg er meget forhåbningsfuld med hensyn til, at denne proces vil lykkes, af den meget simple grund, at den finder sted i en fuldstændig anden, strategisk sammenhæng, nemlig med Bælte & Vej Initiativet, integrationen af Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union og denne form for økonomiske udviklingsplaner, som Rusland også talte om, og som Kina sagde, de ville bidrage til, og ligeledes sammen med USA overtage sikkerhedsgarantier for Nordkorea; disse økonomiske planer finder sted i sammenhæng med planen om at udvikle Ruslands Fjernøsten for at integrere det med hele Asien, og som blev diskuteret på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok sidste september, og det blev ligeledes diskuteret i den inter-koreanske dialog i april mellem de to præsidenter for de to Korea'er.

Jeg mener, Trump har fuldstændig ret: Han sagde, at fortiden ikke behøver bestemme fremtiden. Reel forandring er mulig. Dette er en virkelig god udvikling, og alle nejsigerne skal bare gå hjem og tænke sig om ...

Jeg mener, at denne ånd er klart fremherskende i Asien. Det var ligeledes den kinesiske udenrigsminister Wang Yis udtrykkelige anskuelse efter SCO-topmødet i Qingdao, Kina.

Dette topmøde var en ekstraordinær milepæl, hvor Wang Yi bagefter sagde, at SCO repræsenterer 3,1 mia. mennesker og allerede nu er et fuldstændig nyt system for internationale relationer, opbygget på gensidig tillid, samarbejde, venskab og fælles mål, og det er en ny model, der lader tilbage og transcenderer den gamle, geopolitiske orden, Kold Krig, ekskluderende klubber og civilisationernes sammenstød – alt dette lades tilbage, og en ny æra med samarbejde er blevet etableret.

Dette var meget smukt, for topmødet med den indledende banket blev åbnet af præsident Xi Jinping med reference til Konfutse. Han sagde, at Qingdao er i Shandong-provinsen, som er Konfutses hjemegn og hjemstedet for konfucianisme, og at Konfutse bør stå som vejleder for Shanghai Samarbejdsorganisationens fremtid.

Jeg mener, at Xi Jinping er en filosof, og sæt blot dette i modsætning til – kan I forestille jer, at nogen som helst europæisk leder ville åbne et EU-topmøde med ordene, »vi bør have ånden fra Platon, eller fra Shakespeare eller Schiller, som vejleder for den Europæiske Union«? Intet er mere umuligt at forestille sig end det, på nuværende tidspunkt.

Så fremtiden ligger i Asien. Den form for samarbejde og faste beslutning om at skabe en bedre verden for alle mennesker, der lever på denne planet, bliver netop nu virkeliggjort i Asien.

Det er en virkelig god ting, at præsident Trump afgjort hjælper det bedste, han kan, for at denne orden skal lykkes, på trods af handelsspændingerne og på trods af de resterende problemer, der stadig eksisterer. Jeg er fuldstændig fortrøstningsfuld med hensyn til, at ånden og dynamikken i dette nye fænomen, disse nye kræfter, som Wang Yi talte om – han sagde, at der er nye kræfter i arbejde, som gør alt dette muligt – og jeg mener, dette er vor tids dynamik, vor tids tendens. Og det er en god ting. Det er vidunderligt, og alle, der elsker menneskeheden, og som elsker fred, bør være absolut

glade.

Se hele Zepp-LaRouches webcast, inkl. engelsk udskrift.

[1] <https://www.youtube.com/watch?v=A838gS8nwas>

[2] <https://www.youtube.com/watch?v=E0BWMd1R7wE>

Hele verden responderer til den nye virkelighed, skabt af Trump-Kim-topmødet

Leder fra LaRouchePAC, 14. juni, 2018 – Gårsdagens topmøde i Singapore demonstrerede, at der er en kursændring i gang, en kursændring, som bortfejer de gamle, dekadente, geopolitiske strukturer og i stedet indvarsler et Nyt Paradigme, der nu slår rødder, først i Asien, omkring den Nye Silkevejsånd.

Verden er splittet, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag, mellem på den ene side dem, der forstår, at Trump-Kim-topmødet er begyndelsen til en ny form for proces for fred gennem udvikling; og så dem på den anden side, hvis hysteriske reaktion til topmødet vidner om det faktum, at de ville foretrække selv atomkrig frem for at se deres spilleregler ændret. Sidstnævnte gruppe omfatter Det britiske Imperium, dets neokonservative og neoliberale allierede i USA og de apoplektiske, vestlige medier, der lyver vildt om det, der fandt sted i Singapore.

Den nye virkelighed er imidlertid ikke gået hen over hovedet på skarpe iagttagere. Kinas *Global Times* udgav i dag en

lederartikel om topmødet og bemærker, at »en vis kraft arbejder for, at sådanne tilsyneladende umulige ting kan blive mulige. Denne kraft er den nye logik i international politik i det 21. århundrede«. Dernæst refererede lederartiklen til den diskussion om Konfutse og Mencius, som den kinesiske præsident Xi Jinping førte på det netop afsluttede SCO-topmøde i Qingdao: »USA har måske brug for at låne noget visdom af Østens filosofi«, skrev *Global Times*.

Det er præcist, hvad det drejer sig om, understregede Zepp-LaRouche, og det tjener til at fremhæve de dybe, filosofiske rødder til den bølge af kulturel optimisme, der nu er fremherskende i Asien, og som hurtigt må spredes til USA og Europa. Nøglen til, at dette kan ske, er, at Vesten tilslutter sig den Nye Silkevej, og at Vesten kan opleve den hurtige, økonomiske transformation på planeten, som den Nye Silkevej skaber. Det er denne politik, der har løftet over 700 mio. kinesere ud af fattigdom på henved 30 år; og det er samme politik, og samme optimisme, som kineserne nu bringer til Afrika sammen med betydelig investering i infrastruktur. Denne fremgangsmåde har allerede reduceret fattigdomsraten i Afrika fra 50 % til 40 % i løbet af de seneste 15 år – noget, som den britiskinducerede pessimisme i Vesten mente, var umuligt.

Men, som *Global Times* bemærker, dette er tider, hvor det tilsyneladende umulige bliver muligt – når vi bare fjerner den sten på vejen, der hedder Det britiske Imperium.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un deltager i deres bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, i Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

12. juni, 2018: Den Nye Silkevejsånd lyser i al sin pragt

Leder fra LaRouchePAC, 12. juni, 2018 – Denne dag vil gå over i historien, ikke alene på grund af den ekstraordinære bedrift i Korea, der blev skabt af Donald Trump, Kim Jong-un, Moon Jae-in, Xi Jinping, Shinzo Abe og Vladimir Putin, men også, fordi den »Nye Silkevejsånd« har taget endnu et gigantskridt fremad for virkeliggørelsen af fred og udvikling for hele verden.

Den fælles erklæring, som blev underskrevet og offentliggjort af formand Kim og præsident Trump, kan læses nedenstående. Den siger utvetydigt, at den nye relation mellem USA og D.P.R.K. »vil bidrage til fred og fremgang for Koreahalvøen, og for verden«. I en pressekonference efter topmødet, talte præsident Trump på en dyb måde om den transformation, der finder sted i verden som helhed. Han begyndte: »Jeg står foran jer som repræsentant for USA for at give jer et budskab om håb og vision, og et budskab om fred«. Han sagde, at det succesfulde topmøde beviste, at »reel forandring er muligt«; at »fortiden ikke behøver definere fremtiden«; at »enhver kan skabe krig, men kun de modigste kan skabe fred«. Han konkluderede, korrekt, at »Det er et meget stort øjeblik i verdenshistorien«.

Det bliver opfattet i hele verden, at denne historiske begivenhed i Singapore, og det på lignende vis transformerende møde i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), der fandt sted i weekenden 9.-10. juni i Qingdao, står i skarp kontrast til kaosset på G7-mødet i Quebec, hvor Trump udtalte, at Putin burde sidde med ved bordet, hvis der skulle opnås noget som helst af betydning. Trump fik fuld opbakning fra den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte, alt imens Shinzo

Abe ligeledes nægter at gå med i de verbale angreb mod Rusland og arbejder tæt sammen med præsident Putin omkring fælles udviklingsprojekter. Det, der er tilbage af G7 – Frankrig, Tyskland, Canada og UK – kunne ende med at blive G4, hvis de ikke bryder ud af Det britiske Imperiums desperate bestræbelse på at opretholde opsplitningen af verden i Øst og Vest.

Der skabes historie i Asien, og ikke i Vestens affældige økonomier og kulturelle forfald. Trumps anerkendelse af Kina og Rusland reflekterer hans erkendelse af, at, med samarbejde, kan store forandringer skabes for en forbedring for menneskeheden som helhed, og at USA selv kun kan genrejses til sin tidligere storhed ved at blive en del af den Nye Silkevejsånd, som Helga Zepp-LaRouche har udlagt det. Denne ånd er smitsom og inspirerer kulturel optimisme og står i skarp kontrast til den kulturelle pessimisme, der i stigende grad har inficeret Europa og USA i løbet af de seneste halvtreds år.

Efter at have set Trumps pressekonference i Singapore, kom fr. LaRouche med den iagttagelse, at Trump havde nægtet at lade sig provokere af de hysteriske, vestlige krigsmager-medier, men snarere demonstrerede en fuldstændig tillid til, at det nye paradigme for fred gennem udvikling var både muligt og nødvendigt. Det er, hvad Lyndon LaRouche og denne bevægelse har kæmpet for i løbet af de seneste halvtreds år. Det er en tid for historiske transformationer, et faseskifte i de kvalitative egenskaber af menneskehedens udvikling, i hvilken det enkelte individs handlinger kan forandre verden. Man bør ikke stå og se til fra sidelinjen. Folk bør, på en ligefrem måde, få at vide, at de skal gå med i LaRouche-bevægelsen med det formål at bringe den Nye Silkevejsånd til hele menneskeheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump med Nordkoreas leder Kim Jong-un. 12. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden

Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018 – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af

kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Instituttet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperter side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Denne tid med epokegørende transformation skriger på Lyndon LaRouches ideer

Leder fra LaRouchePAC, 10. juni, 2018 – For strategisk klarhed – og også for din fornøjelses skyld – så se lige på verden i øjeblikket gennem Det britiske Imperiums øjne. I løbet af sidste uge fandt følgende begivenheder sted, som indikerede, at Det britiske Imperiums værste mareridt er ved at tage form:

- Præsident Trump – der tydeligvis føler sig stærk, med Robert Muellers Russiagate-operation, der hastigt går til bunds og i stedet forvandles til et »Spygate«, der

afslører mange af Storbritanniens hovedaktiver på deres vej til fængsel – har annonceret, at han vil mødes med den russiske præsident Putin, muligvis i Wien.

- Præsident Trump væltede G7-skakbrættet og sagde, han ville have Putin tilbage i møderne, for »vi søger fred i verden. Vi søger ikke at spille spil«.
- Italiens nye premierminister Giuseppe Conte sekunderede Trumps krav om, at Rusland atter skulle være med i G8. Trump meddelte, at han snart ville mødes med Conte i Det Hvide Hus.
- Conte overlevede Det britiske Imperiums statskupforsøg i Italien og tiltrådte embedet med tale om bankopdeling, dvs., Glass-Steagall. Det sidste, Det britiske Imperium ønsker, er, at Conte skal diskutere dette med Trump.
- Den kinesiske præsident Xi Jinping organiserede hele topmødet med Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) omkring Konfucius' universelle ideer[1], for at skabe en »verden, der har varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.
- Spændinger mellem Indien og Kina mindskes med deres diskussioner om fælles, økonomisk fremgang og sikkerhedsspørgsmål – på trods af, at Storbritannien gør alt, det kan, for at drive en kile ind mellem dem. Selv Indien og Pakistan vil deltage i fælles militærøvelser for første gang nogensinde, under SCO's sponsorskab.

Set gennem Det britiske Imperiums øjne, er summen af alt dette virkelig deres værste mareridt. Firemagts-aftalen mellem Kina, Rusland, Indien og USA, som Lyndon LaRouche længe har stillet krav om som den nødvendige, hovedstrategiske alliance for at lukke Det britiske Imperium ned én gang for alle, er hastigt ved at tage form.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche trak i sin hovedtale til Schiller Instituttets konference »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, som blev afholdt i New York City 9. juni, betydningen af det nuværende

øjeblikks epokegørende transformation frem:

»Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. ...

Man har en ny model for win-win-samarbejde, for at agere i den andens interesse, med respekt for det andets lands suverænitet, ikkeindblanding, respekt for det andet lands anderledes samfundssystem og for ideen om at blive forenet omkring ideen om den ene menneskeheds højere formål. Det er den politik, der er et resultat af Kinas Nye Silkevejspolitik, som nu har ligget på bordet i næsten fem år, og som har udviklet den mest utrolige dynamik nogensinde. Det er historiens største infrastrukturprojekt, og det står allerede klart, at dette vil definere de nye regler i verden. ...

Dette er faktisk min mands, Lyndon LaRouches, vision; han krævede allerede i 2007, at de tre lande – Rusland, Kina og Indien – absolut må arbejde sammen for at imødegå den onde indflydelse fra Det britiske Imperium, som det fandtes på det tidspunkt. I 2009 krævede han, på Rhodos-forummet for Dialog mellem Civilisationer, at den eneste måde, hvorpå verden ville komme ud af denne nuværende tilstand, ville være en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien. ...

Den Nye Silkevej må opbygges på basis af alle traditioners mest fundamentale ontologiske, epistemologiske og metafysiske begreber. For Kina betyder det, det konfucianske princip om selvfuldkommengørelse og livslang læring og karakterens forædling, og om harmoni midt i forskelligheder. For Indien

betyder dette, det vediske begreb om, hvordan den kosmiske orden må angive reglerne for det politiske liv på Jorden. ...

Den europæiske civilisation, af hvilken Amerika er en del, har meget at bidrage med mht. sine egne, humanistiske traditioner. Et af de mest betydningsfulde begreber om dette er den nye tankegang, der blev introduceret af Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) i det 15. århundrede – *coincidentia oppositorum*; modsætningernes sammenfald, hvilket betyder, at menneskelig skabeevne og det menneskelige intellekt er i stand til at skabe en højere orden, i hvilken alle forskelligheder forsvinder. ...

Men en tid med en sådan epokegørende transformation er også den bedste tid for ideernes betydning.

Jeg kan blot sige, at de ideer, som kommer fra min mand, Lyndon LaRouche, der har arbejdet for denne form for koncepter for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden i mere end et halvt århundrede, ja, nok nærmere i 75 år, eller endda længere endnu; men disse ideer har nu vundet indflydelse ... De mange, mange videnskabelige ideer, han genoplivede, mht. 2.500 års europæisk civilisation: Mange af disse ting bliver nu til virkelighed, fordi vi har nogle magtfulde lande, der rent faktisk virkeliggør dem og arbejder i denne retning.

Så ideernes magt er absolut afgørende, og vi har den store lykke, at, alt imens jeg ikke vil bagatellisere de farer, der stadig eksisterer; ligeledes er den mulige fare for en stor krig slet ikke fjernet; men jeg vil gerne have, at folk har en optimistisk følelse af, at vi, ikke alene i vores levetid, men i en meget nær fremtid, kan opleve en fuldstændig anden verden, *hvis vi bliver aktive og vi kæmper for det.*«

Foto: Præsident Donald J. Trump taler med sine lederkolleger, Canadas premierminister Justin Trudeau, Frankrigs præsident Emmanuel Macron, Japans premierminister Shinzo Abe og U.K.'s premierminister Theresa May, under arbejdsfrokosten på G7-

topmødet i Canada.

[1] Se: »**Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi.**« Af EIR's Kina- og Konfucius-ekspert, Mike Billington.

G6, G7 eller G8? Efterkrigstidens britiske imperieverden er hastigt i færd med at disintegre

Leder fra LaRouchePAC, 8. juni, 2018 – Det britiske Imperiums verden af det 20. århundrede – ofte fejletikkeret »det Amerikanske Århundrede« – er nu i færd med at smuldre så hurtigt, at selv BBC's overskrift på dagens nyhedsdækning lød: »Har Trump brudt den Særlige Relation?« I morges holdt præsidenten en improviseret pressekonference på græsplænen foran Det Hvide Hus, før sin afrejse til G7-mødet i Quebec, og hvor han til pressen sagde, at »Rusland burde være med til mødet ... Det er måske ikke politisk korrekt, men vi har en verden at styre«. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte tweetede omgående: »Jeg er enig med præsident Trump. Rusland bør atter indtræde i G8«.

Den franske præsident Macron havde i går grundlæggende set ekskluderet USA af G7, selv inden Trumps »ugudelige« invitation til Rusland. Macron sagde, vi kan fortsætte som G6 uden USA, mens den tyske udenrigsminister Heiko Maas sagde, at uenigheden mellem Europe og USA ikke længere kan fejes ind under gulvtæppet, og at Europa nu må søge andre alliancer. Med

hvem, tør man spørge?

I går roste præsident Trump, under sin fælles pressekonference med den japanske premierminister Shinzo Abe, Kina og beskrev Asien, som det virkelig er – en samling af »suveræne nationer« (ikke »demokratier«), der lever efter »kerneprincipper, der gør det muligt for forskellige nationer at trives og få fremgang sammen i én smuk, fredelig atmosfære. Det er vi alle glade for. Det er, hvad der nu sker!«

Putin på sin side nød et statsbesøg i Beijing i dag, dagen før SCO-topmødet i Qingdao. Præsident Xi Jinping tildelte Putin nationens første Venskabsmedalje under en storslået ceremoni i Folkets Store Hal og kaldte Putin for »min bedste, inderligste ven«.

G7 er et værre rod. *The Telegraph* udlagde her til morgen en rapport fra »allierede« til præsident Trump, der sagde, at Trump havde afvist premierminister Theresa Mays anmodning om et bilateralt møde på sidelinjen af G7. »Ikke for noget«, sagde en af Trumps allierede, »men hun er grundlæggende set en skolefrøken. Jeg tror ikke, der er nogen, der kommer godt ud af det med hende.« Macron på sin side havde planlagt et bilateralt møde med Trump, men Trump kom sent til Quebec, og mødet blev aflyst.

Trump meddelte ligeledes, at han ville forlade G7 tidligt søndag morgen og sprang over sessionen om klimaforandring og miljø for at flyve til Singapore til sit (vigtigere) topmøde med Kim Jong-un, planlagt til tirsdag.

G7 er blevet afsløret som en anakronistisk enhed, som er ude af trit med det nye paradigme, der er centreret omkring Asien, men som også når ud til hele verden gennem den Nye Silkevejsånd. Trump er ved at bryde ud af Russiagate-svindlen, som blev opsat af britisk efterretning og deres agenter i Obama- og Bush-kredsene, hvilket vil sætte ham fri til at deltage i opbygningen af en ny, økonomisk verdensorden. Denne

nye orden er hastigt ved at blive skabt og reflekterer konceptet med de »Fire Magter«, som Lyndon LaRouche fremlagde i 1990'erne – Rusland, Kina, Indien og USA, og som skaber en ny, global, økonomisk struktur, baseret på kredit til den reelle, fysiske udvikling af alle nationer og giver den nødvendige og passende styrke til at afslutte selve konceptet om Imperium, én gang for alle.

Dinosaurerne skriger op, men menneskeracen er endelig ved at overvinde sin frygt for uhyret. Lørdag, 9. juni, afholder Schiller Instituttet en konference i Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og med talere fra Øst- og Vesteuropa, USA, Rusland, Kina, Afrika og Sydvestasien. Temaet, *Dona Nobis Pacem* (Giv os fred), tilsigter at give den optimisme og kampånd, som kræves for at opnå denne historiske sejr for menneskeheden. Opførelsen af Beethovens heroiske Messe i C-dur, af Schiller Instituttets kor, vil give den nødvendige skønhed, der, som Friedrich Schiller sagde, er den nødvendige vej til sandheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump ankommer til G7-topmødet. 8. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Diplomati mellem Putin og Trump åbner vejen for Putin-Trump-topmøde

Leder fra LaRouchePAC, 6. juni, 2018 – Med præsidenterne Trump og Putin, der offentligt har annonceret, at et topmøde mellem de to ledere endelig er under forberedelse, gennemfører Ruslands præsident et energisk internationalt og nationalt

diplomati parallelt med Trumps afgørende initiativ over for Nordkorea. Faktisk beskrev Putin, i et interview i dag med China Media Group (CMG) forud for sit besøg til Kina, til mødet i denne weekend i Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO), Trumps beslutning om at afholde et topmøde med Kim Jong-un som en »modig og moden beslutning«.

Putin har netop afsluttet et historisk besøg til Østrig, en kernestation i EU, hvilket viser verden, at den britiskstiftede kampagne for at indføre sanktioner mod og dæmonisere Rusland er ved at kollapse. I sit interview med CMG sagde Putin: »Jeg er overbevist om, at sund fornuft vil sejre, og at al ulovlig begrænsning, der er skadelig for udviklingen af den globale økonomi, med tiden vil blive fjernet, alt imens vi vil kunne forbedre vore relationer med alle partnere, inkl. USA og andre lande, der danser til USA's pibe og påtvinger sanktioner.« Han tilføjede, at »før eller siden vil det blive åbenbart«, at sanktionerne og den provokerende, militære deployering på Ruslands grænser »er skadelige for alle, inkl. for dem, der gennemfører sådanne initiativer«.

SCO-mødet i Qingdao 9.-10. juni, som for første gang vil inkludere Indien og Pakistan som fulde medlemmer, vil repræsentere næsten halvdelen af verdens befolkning. Efter premierminister Modis »uformelle« møder med både Xi Jinping og Putin i den sidste måneds tid, samarbejder Indien nu fuldt og helt med ånden fra den Nye Silkevej, selvom Indien ikke officielt tilslutter sig selve Bælte & Vej Initiativet pga. spørgsmålet om suveræniteten i Kashmir, gennem hvilket den kinesisk-pakistanske, økonomiske korridor passerer. Men selv her tilsluttede Pakistan og Indien sig sammen SCO, og Bælte & Vej er den fælles, økonomiske tråd for alle SCO-lande.

Putin planlægger også et topmøde med Kim Jong-un. Både Rusland og Kina bakker fuldt op om Trump-Kim-topmødet næste tirsdag i Singapore, med en forventning om, at Nordkoreas integration i Bælte & Vej vil fuldende det oprindelige koncept for den Nye Silkevej, som blev formuleret af Lyndon og Helga LaRouche i

1990'erne – en jernbane-udviklingskorridor fra Pusan til Rotterdam. Dette koncept er nu udvidet til at blive til Verdenslandbroen, med Silkevejen, der forlænges til Afrika, Latinamerika, Europa og, potentielt set, USA.

Der er ingen tid at spille med at afslutte det forræderiske »Russiagate« og befri præsident Trump til at gå sammen med Rusland og Kina i det nye paradigme og genopbygge USA gennem **LaRouches Fire Love** og tilslutte sig Silkevejs-transformationen af udviklingssektorens nationer. I dag uddeler LaRouchePAC-aktivister personligt, til hvert enkelt medlem af Kongressen, **»Memo til præsident Trump: Tiden er inde til at afslutte den særlige relation; deklassificér alle dokumenter af britisk herkomst vedrørende Deres kampagne i 2016«.**

En afsløring og retsforfølgelse af de forbrydere, der handler på vegne af Det britiske Imperiums kupforsøg mod USA, er både presserende nødvendigt og fuldstændig muligt.

En Schiller Institut-konference i Manhattan på lørdag med titlen, »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, vil have internationale talere, der adresserer det potentiale, som nu er inden for rækkevidde, for en sand, global renæssance, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og som søndag vi blive efterfulgt af en koncert med Schiller Instituttets Kor, der opfører Beethovens smukke Messe i C-dur, samt flere afroamerikanske spirituals.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af det 25. Økonomiske APEC-møde for ledere. 11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

Putins østrigske værter bekræfter, 'Rusland er en vigtig del af Europa'

Leder fra LaRouchePAC, 5. juni, 2018 – Der er grund til optimisme. På trods af den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Yemen, Gaza, Syrien og andre steder i Asien, samt andre punkter, der er ofre for stridigheder, fremprovokeret af britisk geopolitik, så er der også udviklinger, der giver grund til håb og handling. Disse begivenheder skiller sig ud.

I dag i Europa blev den russiske præsident Vladimir Putin modtaget til et statsbesøg i Østrig, hvor dialogtemaet blev anslået, og man således gik imod alle de beskidte, britiske operationer til dato, der tilsigtede at dæmonisere Putin og hans nation. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen sagde i sin velkomst, »Rusland er afgjort en vigtig del af Europa«. Desuden vil Østrig 1. juli overtage det roterende formandskab i den Europæiske Union for de næste seks måneder. Med hensyn til sanktioner, sagde den østrigske kansler Sebastian Kurz, at de ikke vil bukke for Bruxelles vedr. EU's nuværende politik med anti-russiske sanktioner. Men østrigske ledere har indikeret, at de vil handle for at skære ned i Bruxelles, dvs., at få en stor kohorte af bureaukrater fra EU-kommissionen fyret!

Om sanktionerne sagde præsident Putin, at fremgangsmåden er »skadelig for alle – for dem, der initierede den, og for dem, der er dens mål«. I dag underskrev Gazprom og Østrigs OMV en aftale om en forlængelse frem til 2040 af deres oprindelige, 50-årige aftale om levering af naturgas fra Rusland til Østrig. Da medierne plagede Kurz med, hvorfor Østrig ikke køber amerikansk LNG, påpegede han, at det er tre gange så

dyrt.

I dag observerede Helga Zepp-LaRouche, at en større del af Europa bevæger sig i retning af Rusland, selv om det undertiden er af de forkerte grunde – nemlig, fordi de ikke kan takle USA. I mellemtiden fortsætter NATO-fortalere for konfrontation med deres provokationer. I denne uge har NATO's Operation Saber 18.000 troper i en militærøvelse i de baltiske lande for at træne forsvar imod angivelig, potentiel »russisk aggression«.

Det, folk må forstå, for at hele billedet skal stå skarpt, er den faktor, som Det britiske (døende) Imperium spiller i alt dette, især som dem, der står bag kupforsøget mod det amerikanske præsidentskab. Af betydning i denne henseende er den artikel, som i går blev udlagt på websiden for tænketanken Russisk Råd for Internationale Anliggender (RIAC), der har forbindelse til den russiske stat. Artiklen har titlen, *»No More Doubt: It's the U.K., Not Russia, That Meddled in the U.S. Elections«* (Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg), af Harley Schlanger, der identificeres som vicepræsident for Schiller Instituttet i USA og national talsmand for Lyndon LaRouche. RIAC's bestyrelse inkluderer udenrigsminister Sergei Lavrov og Andrei Fursenko, assistent til præsident Putin.

Schlangers artikel siger,

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke var nogen russisk indblanding eller aftalt spil med Trump, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side på at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«.

Han konkluderer,

»At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende, Nye Paradigme, der anføres af

Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons på valget af Trump og skabte den fiktion, der kendes som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«.

Putin henviste til konsekvenserne af den fremkaldte tummel i USA i et langt interview 4. juni med det østrigske netværk ORF TV. Som svar på et anmassende spørgsmål om, hvorfor det tager så lang tid med et Trump-Putin-møde, sagde Putin, »For så vidt angår personlige møder, så mener jeg, at muligheden for sådanne møder i vid udstrækning afhænger af den interne, politiske situation i USA«.

Putin gennemgik specifikke områder, hvor arbejde finder sted mellem de to nationer, og sagde, »Jeg håber, at dette arbejde i USA's og Ruslands, ja, i hele verdens interesse, en dag vil begynde, inkl. mellem os personligt«.

For det tredje, så går udviklingerne fremad mht. Koreahalvøen. I går aftes sagde Det hvide Hus, at, 12. juni i Singapore vil det første møde begynde kl. 9 mellem Kim Jong-un og præsident Donald Trump. Embedsmænd fra USA og D.P.R.K. har haft deres femte session om forberedelser, denne gang holdt i den demilitariserede zone (DMZ). Her til morgen tweetede Trump, »Møde i Singapore med Nordkorea vil forhåbentlig blive begyndelsen til noget stort ... vi får snart at se!«

Dagens begivenheder viser alle, at der findes løsninger i verden og indikerer ligeledes, at de kommer i forbindelse med den dynamik, der er i gang mellem Rusland og Kina, som, sammen med Indien, udgør et område, der dækker næsten 3 mia. af verdens befolkning. Hvis vi fremmer dette samarbejde og besejrer kupoperationen i USA, vil optimismen blive belønnet. Der findes retfærdig hævn. Helga Zepp-LaRouche bemærkede igen i dag, »Erinyernes og Ibykus' princip arbejder«.

Foto: Under den officielle velkomstceremoni for Vladimir Putin, afholdt af den føderale præsident for Republikken

Østrig, Alexander Van der Bellen. Præsentation af den russiske delegation. 5. juni, 2018, Wien. (en.kremlin.ru)